TUTI

- Manipulálva
- Quimby-erotika
- Miki bácsi világa
- Érzések
- Már megint Willis és Perry

Főiskolai magazin

XV. évfolyam 3. szám november

JUGYU Jeges Est

Ideje: 2004. november 18., 20:00–23:30-ig
Helyszín: Műjégpálya

A belépés díjtalan.

Korcsolyák a készlet erejéig ingyen a helyszínen érkezési sorrendben felvehetők.
Utána a műjégpálya korcsolyái térítés ellenében bérelhetőek.

Program:
- **Jégdiszkó**
- **Játékos vetélkedő**
- **Meglepi**
- **Folytatásnak utána BULI a JATE-ban**

Főiskolai emblémás termékek széles választéka.

SZTE JGYTFK Hallgatói Ajándékbolt

SZTE JGYTFK Főépület, Tamási Áron Klub
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Telefon: 62/544-780

Nyitva:
Hétfő – Csütörtök 10:00 – 16:00, Péntek 10:00 – 14:00

www.jgytf.hu
kht@jgytf.u-szeged.hu

„...hogy ne csak a szíved legyen juhászgyulás!"

A tartalomból

Kannibál hulla az Etelka-soron (15)

Shyamalan és a falu (21)

Feng-shui (26-27)

Meg a Ibolya (32)

ertéeles I. (34)

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő
Vörös Eszter
Főszerkesztő-helyettes
V. Hanga Ágnes
Munkatársak: Soto (oázis) • Blackie & Hörgő (hangár) • Neisz Laura (Élet-módi) • Döbör Ágota (Psycho) • Dévényi Dia (terítés) • Ács György, Pap Gabriella (grafika) • Szabó Katalin (Lélekmorzsák, ÉLET-KÉPeslapok) • Szuperák Attila ((arc)pirító) • Antal Lajos (Ön-tevékeny?) • Fauleczki Andrea (megymás, Menü) • Szél Adrienn (test-lélek-harmónia) • Balogh Katalin (címlap)
Marketing
„Ages Quod Agis"
Hallgatói Szolgáltató és Infrmációs Központ Kht.
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tördelés
Szakács László
Fényszedés & korrektúra
ibsön
Terjesztés
boci
A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tu-magazin@jgytf.u-szeged.hu
Telefon/fax
(62) 544-759
Nyomás
E-Press Nyomda Kft.
(62) 424-964

Szerkesztői levél

A novemberrel együtt eljött a begubózás időszaka, amikor az ember már nem szívesen sétálgat a hulló falevelek közt. Ez már nem az a gyönyörű, százszínű ősz: esik az eső, fúj a szél. Rég bezártak a kerthelyiségek, a legjobb választásnak ilyenkor az tűnik, ha az ember becsomagolja magát egy meleg takaróba, és teát szürcsöl egy szoba óvó melegében.

Nehéz ilyenkor kimozdulni, pedig kell, és érdemes is. A hosszú téli estéken a legegyszerűbb összejönni a barátokkal, megnézni egy jó mozit, vagy némi forralt bor kíséretében feleleveníteni a nyári emlékeket, bulikat. Megragadva a kínálkozó alkalmat elvillamosozhatunk a Műjégpályára is, hogy (nyilván nem kevés izgalom és nevetés kíséretében) felfrissítsük korcsolyatudásunkat, esetleg életünkben először korit csatoljunk a lábunkra.

Szerencsénkre a pezsgés télen sem áll le Szegeden, csak van, aki nem használja ki a lehetőségeket.

Lustaságunkat pozitívan is kihasználhatjuk, pótolhatjuk esetleges tanulmányi hiányosságainkat, még van idő behozni a lemaradást, egy jó társaságban az agy is könnyebben fog, és kellemesebb nevetve megoldani a problémákat: „Ahhoz, hogy duzzogó arcot vághass, hatvanhét izmot kell megmozgatnod, a mosolygáshoz viszont csak tizenhatot. Takarékoskodj az erőfeszítéssel!"

Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat

SZTE JGYTFK Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat

A Szegedi Tudományegyetem Stratégiai Igazgatóságának felhívása

A Szegedi Tudományegyetem az intézményi akkreditációhoz, valamint az intézményi stratégiai terv elkészítéséhez elégedettségi felmérést készít az egyetemi polgárok körében. A hallgatói vélemények begyűjtéséhez on-line kitölthető kérdőívet szerkesztettünk, melyben az intézmény általános megítélésén túl elsősorban az oktatás színvonalával, az ügyfélszolgálat minőségével kapcsolatos elégedettséget szeretnénk felmérni. A kérdőív megtalálható az ETR-ben a **HALLG. ELÉGEDETTSÉG** címszó menüsorban! A felmérés október 26. és november 14. közt zajlik. Kérünk minden hallgatót, hogy a kérdőív kitöltésével segítse munkánkat!

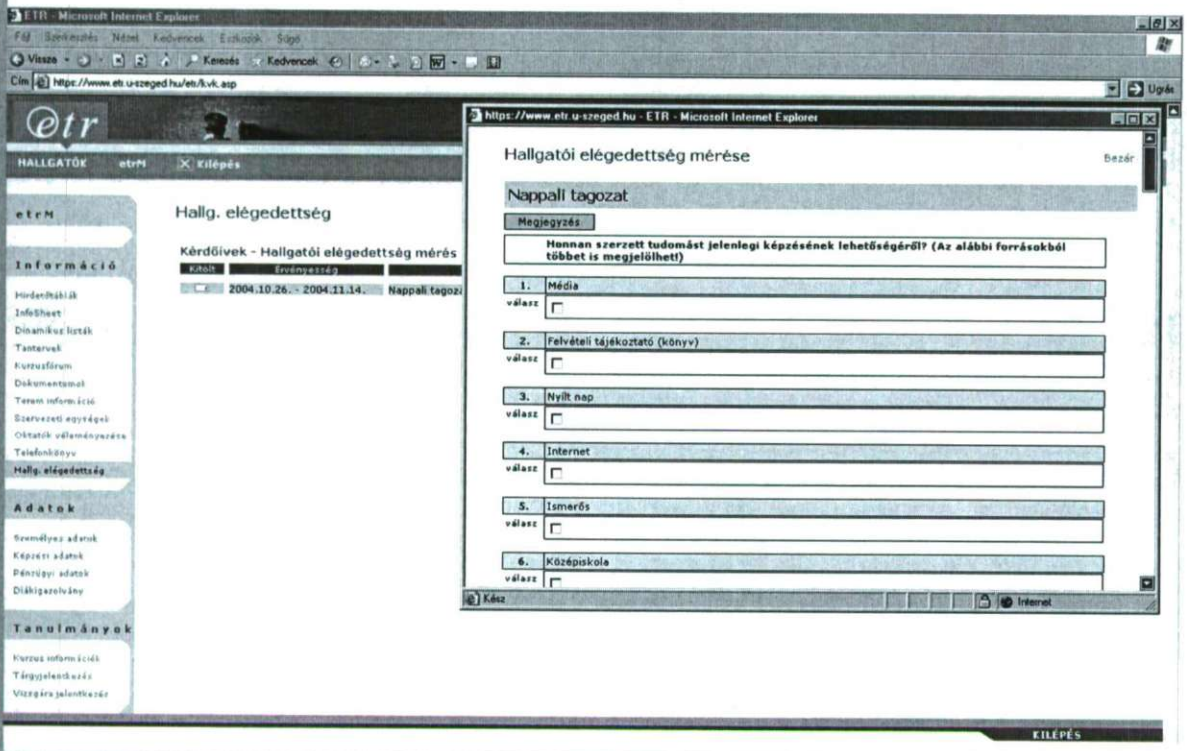

FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM!

III. évfolyamos alap levelező tagozatos hallgatók kötelező pedagógia-pszichológia hospitálása és napközis bemutató foglalkozása

A III. évfolyamos alap levelező tagozatos hallgatóknak a 2004/2005. tanév I. félévében kötelező pedagógia-pszichológia hospitáláson és napközis bemutató foglalkozáson kell részt venni.

Az egyéni pedagógia-pszichológia hospitálás és a napközis bemutató foglalkozás helyét és időpontját a csoportjelzéssel ellátott névsor tartalmazza. A névsor megtekinthető a Tanulmányi Osztályon és a szaktanszéken.

MEGFIGYELÉSI SZEMPONTOK:

1. A nevelési módszerek alkalmazása a tanítási órán

Irodalom: Dombi-Oláh-Varga: A neveléselmélet alapkérdései, APC-Stúdió Gyula, 2004. 174-189. p.

2. Az oktatási munkaformák alkalmazása a tanítási órán

Irodalom : Veszprémi László: Didaktika, APC-Stúdió Gyula, 2000. 142-148. p.

A hallgatók a hospitálási idő egyik felében az első, a második felében a második szempont szerint hospitáljanak.

A megfigyelési szempontok az Interneten is megtalálhatók!

FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM!

Pál Imre Fair Play Díj

Alapító Nyilatkozat

Mi, alulírott szegedi egyetemi civil szervezetek képviselői, szervezeteink alapító okiratainak szellemében, továbbá a Szegedi Tudományegyetem hallgatói, sport és kulturális hagyományainak megőrzése és ápolása céljából, továbbá emléket állítva Pál Imre, az egyetem egykori hallgatója, az egyetemi bajnokságban példaadóan sportszerűen játszó labdarúgó, későbbi sportújságíró emlékének a mai napon közös, megmásíthatatlan akaratunkkal

TÉGY AZ ERŐSZAK ELLEN – PÁL IMRE FAIR PLAY DÍJ

címmel mozgalmat indítunk.

Minden év decemberében nyilvános szavazást szervezünk, melyben részt vehet a Szegedi Tudományegyetem minden egyetemi polgára, oktatók, nem oktató dolgozók és hallgatók egyaránt. Minden egyetemi polgárnak egy szavazata van.

A szavazás tárgya eldönteni:

Melyik csapat a szegedi Kispályás Egyetemi Labdarúgó Bajnokság legsportszerűbb csapata?

A szavazás többségi elven dönti el, hogy mely csapatok kerülnek fel a jelölőlistára. A legtöbb jelölést kapott csapatot a mozgalom kezdeményezői és védnökei megerősítő vizsgálatnak vetik alá. A megerősítő vizsgálat eredményének ismeretében ünnepélyes keretek között kihirdetésre kerül az adott naptári év PÁL IMRE FAIR PLAY DÍJ kitüntetettje.

A kitüntetett csapat a mozgalom kezdeményezői és védnökei által képviselt szervezetek felajánlásait kapja ajándékként a díjhoz.

A mozgalomhoz szervezet és magánszemély ezen alapító nyilatkozat elfogadása mellett egyaránt csatlakozhat eszmei, erkölcsi és anyagi támogatással egyaránt.

A mozgalom értesítési címe:
SZTE Sporttelep 6725 Hattyas sor 10.,
Szabó József igazgató
Hökkentő Szerkesztőség
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.,

Forró Lajos főszerkesztő
Szeged, 2004. november 8.

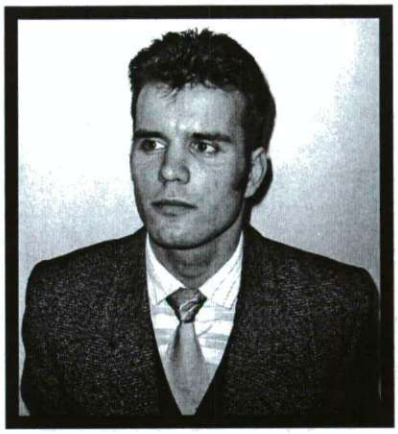

A mozgalom kezdeményezői és védnökei:

Bene Tamás, elnök
FUTUROPE Fiatalok a Jövőért Egyesület
Döbör András, ügyvezető
„Ages Quod Agis" Hallgatói Szolgáltató és Információs Központ Kht.
Nagy Ferenc, titkár
Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány
Nagy Zoltán Péter, titkár
Hálózat a Szabad Információért Alapítvány
Jancsák Csaba, elnök
Szegedi Tudományegyetem Polgáraiért Alapítvány
Kiss Gábor Ferenc, alelnök
Belvedere Meridionale Alapítvány
Sági Zoltán, elnök
Szegedi Egészségügyi Felsőoktatás Hallgatói Egyesület
Kádár Tibor, elnök-helyettes
Dél-alföldi HEURégió Pont Egyesület
Szabó József, igazgató
SZTE Sportközpont

Médiatámogatók:

Vörös Eszter, főszerkesztő (*A TŰ Szerkesztősége*); **BELVEDERE MERIDIONALE** Szerkesztősége; **Haág Zalán István**, kiadó (*BÖLCSŐ Szerkesztősége*); **Mondovics Pálma**, főszerkesztő (*EGYETEM Szerkesztősége*); **Forró Lajos**, főszerkesztő (*HÖKKENTŐ Szerkesztősége*); **Kiss Krisztián**, főszerkesztő (*PULZUS Szerkesztősége*)

Támogatóink:

Magyar Egyetemi és Diákolai Sajtó Egyesület

EHÖK Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzat

Képviselni csak pontosan, szépen...

Vannak olyanok, akik személyiségükkel képesek meghatározni egy szervezet működését, legyen az bármilyen nagy. Fontos tulajdonságuk, hogy nem magukért dolgoznak, s tevékenységük maradandó nyomot hagy egy közösség életében. Jancsák Csaba tanár, szociológus, egykori HÖK- és EHÖk-elnök a hallgatói érdekképviseletben való meghatározó részvételéért Hallgatói Mozgalomért Emlékérmet vehetett át a közelmúltban.

Milyen út vezetett ahhoz, hogy először a JGYTF HÖK elnöke lettél, később pedig az EHÖK-é?

Azok közé a – hiperaktivitás határát súroló – gyerekek közé tartoztam, akik az általános után a középiskolában is elég nehezen tudtak érvényesülni. Ez egy történelmileg is érdekes, izgalmas időszak volt, hiszen '86-tól '90-ig jártam gimnáziumba. Társaimmal együtt intők, rovók és figyelmeztetések tömkelegét vittük haza – a korra jellemző módon – kizárólag valamiféle közéleti vélemény, tiltakozás, kritikus megnyilvánulás jutalmaként, sőt ennek következtében eléggé közepes tanuló voltam. Közben zenekarokban játszottam, iskolaújságokat szerkesztettem, országos irodalmi pályázatokon kaptam díjakat, amelyek pozitív ellensúllyal bírtak az iskolai környezet által ránkrótt különböző megaláztatásokkal és érdemtelen terhekkel szemben. Mindemellett a középiskolában közösen átélt negatív élmények és a közös gondolkodás miatt olyan barátságok született, amely napjainkig is tartanak, s ez rendkívül fontos számomra. Mint általában a barátság.

Az érettségi után egyéves kitérővel (a Budapesti Tanítóképző Főiskola útbaejtésével) érkeztem meg végül Szegedre. Nagy Tamás barátom mint a tanár úr diákja mutatta meg Kovács Andrásnak, a Magyar Tanszék akkori oktatójának az Új Forrásban, a Hétvilágban, a Délszigetben és a Poliszban megjelent néhány írásomat, ő segített abban, hogy itt folytathassam a tanulmányaimat. Nem volt könnyű, mert jeles átlagot kellett év végén produkálnom, és ez a természettudományi tárgyak miatt egyáltalán nem volt egyszerű egy humán beállítottságú fiúnak.

1990-ben iratkoztam be tehát a tanárképző főiskolára, magyar-történelem szakra. Mint a történelemtudomány iránt érdeklődő ember, 1992-ben a felsőbb éves hallgatókkal együtt indítottuk újra az akkor öntevékeny csoportként működő Belvedere folyóiratot, ennek '94-től lettem főszerkesztője. Itt, illetve a IV. Béla kör tagjaként oktatóink vezetésével komoly szakmai munkában, kutatásokban lehetett részem.

Jancsák Csaba

Akkoriban a Hallgatói Önkormányzatok szinte kizárólagosan a hallgatói érdekképviselettel foglalkoztak, ez azóta már jelentősen elmozdult a diákszolgáltatások felé. A kilencvenes évek elején az öntevékeny csoportok igen nagy felelősséggel és tekintéllyel bírtak a HÖK-ben. 1995-ben az akkori elnök, Telek István engem kért fel kulturális referensnek. Tudjuk, hogy az aktuális hallgatók általában elég éles kritikát gyakorolnak a testületre, én is ilyen nagyszájú voltam, így történt a felkérés, lehetőséget kaptam bebizonyítani, hogy nem csak kritizálni, dolgozni is képes vagyok. Egy évvel később ugyanígy kértek fel, és elindultam a HÖK-elnök választáson, amit meg is nyertem.

Közel egy évtized telt el azóta. Milyen feladataitok voltak?

Ez nagyon szép és egyben nehéz időszak volt, hiszen éppen a tandíjtüntetések idejére esett. Senki sem akarta a tandíjrendeletet elfogadni – természetesen én sem, annak ellenére, hogy maga a tandíjrendszer egyfajta újraelosztó rendszerként is működött, hiszen a befolyt pénz egy részben a hallgatók támogatására is fordítható volt. A főiskolai hallgatók nagy része a tüntetés mellett döntött, és mivel más szegedi intézmények hallgatói képviseletei – vélhetően az eltérő szociális háttér miatt – nem kezelték ezt radikális kérdésként, elég erős „juhászgyulás" képviseletet kellett megvalósítani. Ennek az eredménye látható a Parlament épülete előtt a tüntetéskor készült dokumentumképeken, ahol minden látószögből (még a helikopteres fotón is) kiemelkedik a JGYTF feliratú transzparens.

A tüntetések korának lezárulta után ennek része volt az is, hogy – törvényben engedélyezettek alapján – nagyon rugalmasan tudtuk a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot alkalmazni, tehát a mai kreditrendszer szelleme a JGYTF-en már majd tíz éve megvalósult. A főiskola vezetése akkor – is és ahogy hallom: ma is – a hallgatói mozgalom tagjait partnerként, az intézmény jövőjéért tevékenykedő munkatársakként kezelte. Szép időszak volt, és legszebb az volt benne, hogy az egész igazi közösségi gondolkodás

és közösségi munka eredményeképpen működött. A JGYTF-en három cikluson keresztül voltam HÖK-elnök, majd a Szegedi Felsőoktatási Szövetség hallgatói önkormányzata kért fel arra, hogy vállaljam el az SZFSZ HÖK elnöki szerepét, 1999-ben. A feladatunk a Szegedi Tudományegyetem létrejöttének előkészítése volt hallgatói oldalról: az áthallgatás, a különböző fejlesztések elindítása és pénzügyi rendszerek kialakítása, a leendő egyetemi tisztségviselők megválasztása, a szabályzatok megalkotása, illetve a közös egyetemi tudat alapjainak lerakása. Így lettem az integráció utáni első EHÖK-elnök két cikluson keresztül, 2000 és 2002 februárja közötti időszakban.

Emellett a további tanulmányokat sem hanyagoltad el.

1995-ben végeztem első szakjaimmal a főiskolán, az utolsó tanév elején úgy éreztem, vannak lekötetlen energiáim, illetve az itt töltött évek alatt az érdeklődési köröm is árnyalódott. Többek között a bácsikám, Nagy Sándor – aki a háború utáni didaktika egyik nagy alakja volt Magyarországon – hatására egyre izgalmasabbá vált számomra a nevelői szerep, az oktatás rendszere és szociológiája, így a pedagógia szakot is elkezdtem 1994-ben. 1995-ben a Belvedere Meridionale akkori főszerkesztőjeként úgy gondoltam, hogy a médiatudományokból is megszerzem azokat az ismereteket, amelyeket Szegeden lehet elsajátítani, kértem és engedélyt kaptam Rigó Jázon tanszékvezető úrtól, hogy a művelődésszervező szakon belül a média szakirányú képzést elvégezhessem. Ekkortájt, egy a Magyar Szociológiai Társaság által szervezett budapesti konferencián, ahol a piarista iskola mint iskolatípus-választás tematikájában írt TDK dolgozatomat adtam elő, megismerkedtem Gábor Kálmán szociológussal, illetve a szegedi bölcsészkari oktatónak az ifjúsági helyzetet bemutató kutatásával, ezért a következő tanulmányaimat a szociológia szakon folytattam, ahol 2000-ben végeztem. Gábor Kálmánnal a mai napig együtt dolgozunk, ami nagy megtiszteltetés számomra, hiszen ő a magyar ifjúságkutatás egyik meghatározó alakja

A hallgatói mozgalmakban kifejtett tevékenységedért a közelmúltban kitüntettek.

A Hallgatói Mozgalomért Emlékérmet az SZTE ünnepének – Az egyetemi autonómia és a hallgatói önkormányzatiság napja – kapcsán osztják ki, ennek dátuma október 16. 1956-ban ezen a napon az akkori egyetemi és főiskolai hallgatók megalakítottak egy autonóm hallgatói szervezetet, ami tulajdonképpen a magyar hallgatói mozgalom kezdetének tekinthető, ez volt MEFESZ (Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetsége). Az akkori, tehát majd ötven éves egyik hallgatói követelés volt az egyetemi autonómia, vagyis az intézményen belüli önrendelkezési jog megvalósítása, tehát hogy ne minisztériumi hivatalnokok határozzák meg azt, hogy egy-egy oktatónak mit kell tanítania, egy diáknak mit kell hallgatnia. Az '50-es években ugyanis ennyire centrálisan működött nem csak a felsőoktatás, de az alsóbb szintek, az általános és a középiskolák is.

Ennek a bizonyos emlékéremnek két tagozata van: egyrészt oktatói, másrészt hallgatói tevékenységért osztják ki. Ezt hallgatói tagozaton mint az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat első elnöke kaptam meg.

A HÖK-ök mai működését, feladatait ismerjük. Hogyan lehet még továbbfejlődni?

A '90-es évek középső harmadában a társadalmi változások keretein belül lezajlott egy korszakváltás is. Ezzel együtt teljesen megváltoztak az egyetemista, főiskolás korosztálynak az oktatással, kultúrával, lakhatással, egyéb szociális körülményekkel, tehát a saját jövőjükkel kapcsolatos gondolataik, elképzeléseik és terveik is.

Ez azért érdekes a hallgatói önkormányzatisággal kapcsolatban, mert ha megváltozik a hallgatók gondolkodásmódja, akkor ezt követi egy oktatási rendszerbeli változás, például ma a kreditrendszer problematikája is. Azzal, hogy maga a kreditrendszer létrejött, egyidejűleg megszüntette a hallgatói egységeket, mert a hallgató az oktatási ideje alatt a saját útját járja a tantárgyfelvétellel, vizsgákkal kapcsolatban. A csoportok megszűnésével megszűnnek a csoportérdekek, és hihetetlenül sok egyéni érdek, egyéni út jön létre. Ma már az élettervnek megfelelően alakítható ki az oktatási út is. A HÖK-öknek így nehéz eldönteni, hogy mi a közösségi érdek: például a JGYTF-en van 3000 diák, ez okozhat akár 3000 féle kérdést és így 3000 féle választ. Rengeteg új és új igény van tehát, ezekben a közös pont, hogy bizonyos információkat meg kell szerezni a tanulmányi kérdésekkel kapcsolatban, vagyis hogy mit tud tenni a hallgató, ha egy bizonyos utat választ különböző tanulmányi, pénzügyi, szociális kérdésekben. A sebezhetőséget elsősorban az információs hiány okozhatja.

A tanárképző HÖK-jének szerencsés a felépítése, amit még Annus Gáborék (a rendszerváltáskori első HÖK-testület – a szerk.) alakították ki. Parlamentáris rendszerről van szó, a volt JATÉ-s karokkal ellentétben. Ott a kar hallgatói évente egyszer választanak egy tízfős testületet, nincsenek kötelező fórumok, ahol a választók és a választottak találkoznának, a testületnek nincs beszámolási kötelezettsége. Ez olyan, mintha egy ország nem parlamentet, hanem közvetlenül kormányt választana és az országgyűlés – mint ellenőrző testület – megszűnne. A Küldöttgyűlés havonta-kéthavonta ül össze, és ahol a HÖK-elnök bizony kemény, sőt kellemetlen kérdésekkel is szembesülhet, s ez a lehetőség nagyon fontos. Azzal, hogy a küldöttgyűlés választja meg a HÖK tagjait, állandó beszámoltatásra kényszeríti, a parlamentáris demokráciát képezi le. Itt nem lehet elszakadni a hallgatói bázistól. Így sokkal inkább működik valódi önkormányzatként a HÖK, mint másutt.

Az ember mindig csak egy közösség tagjaként érezheti boldognak és értékesnek magát: ez lehet a család, a baráti kör, a munkahely, az iskolai csoport, stb. A tanárképző tanszékein az oktatás családias, kollegiális légkörben zajlik. Ez nagyon sokat jelent, mert a hallgató egy közösség tagjának érezheti magát. Ha a HÖK ki tudja szolgálni az igényeket, vagy hozzá tudja segíteni az intézményt, illetve a hallgatót ahhoz, hogy az információs és a közösségi csatornák ne duguljanak be, sőt ha újakat tud létrehozni, akkor tudja teljesíteni a feladatát, és csak ebben az esetben van jövője. A tanárképző főiskola nem csak mint intézmény, de mint közösség is olyan hagyományokkal rendelkezik, ami – előretekintve – nagy jövőt feltételez.

Vörös Eszter

Karinthy-estek Szegeden

A szegedi kulturális fesztivál keretein belül tekinthettük meg a KOBAK által szervezett Karinthy-esten Balogh Tamás irodalomtörténész igen érdekes előadását. Az estet színesítették még grafikák, különböző humoros színdarabok, versek, valamint a hangulat fokozására szebbnél szebb dalok csendültek fel, amelyeket főiskolás társaink előadásában hallgathattunk meg.

Mivel nagyon tetszett ez az előadás, azonnal felkerestem Rummel Józsefet, a KOBAK alapítóját és vezetőjét, s megkérdeztem, szakítana-e rám néhány percet a későbbiekben, hogy jobban megismerhessük ezt az irodalmi kört. Józsi természetesen idejét feláldozva szívesen mesélt magukról, s a munkájukról.

A Karinthyt Olvasók Baráti Köre a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán alakult Szegeden, 2004 májusában. Az alapító tagok: Abonyi Szilvia, Boros Éva, Boros Krisztina, Gál Mária, Horváth Tímea, Jakus Edina, Kopasz Éva, Németh Sándor, Stefanik Adrienn és Rummel József.

Kinek volt az ötlete, hogy létrehozzátok ezt az irodalmi kört, és hogyan történt mindez?

A Karinthyt Olvasók Baráti Körét én hoztam létre. Fél évvel ezelőtt Czene Zoli barátom alapított egyetemi színpadot (SZESZ), s ez az ötlet nekem is nagyon megtetszett. Régóta Karinthy-rajongó vagyok, így én is szerettem volna életre hívni egy Karinthyval kapcsolatos irodalmi csoportot. Elmentem tehát a Hallgatói Önkormányzat kulturális referenséhez, s megkértem, hogy jegyezzen be minket, s azóta – a nyári szünetet leszámítva – havonta készítünk egy előadást. Az estek programja nem csupán Karinthy Frigyes műveire korlátozódik, hanem a család többi tagjának érdemeit is igyekszik bemutatni (Karinthy Ferenc, Karinthy Gábor, Karinthy Márton). Ez irodalmi előadás elsősorban, de színházi elemekkel is tarkított a Bartók Béla Művelődési Központ Szó-Kincs Társulatának (vezető: Dálnoky Zsóka) jóvoltából.

Május

Milyen céllal hoztad létre ezt az irodalmi kört?

A KOBAK irodalmi öntevékeny csoport egyik célja, a Karinthy-szellemiség kutatása, megőrzése és továbbadása mellett a tehetséges, fiatal irodalmárok és egyéb művészek felkutatása, műveinek publikálása. A másik cél pedig természetesen saját magunk szórakoztatása. Úgy gondolom, mindenki örömmel csinálja, teljesen önzetlenül.

Milyen közönséget vártok ezekre az előadásokra?

Célközönségünk elsősorban az egyetemista, főiskolás réteg, de természetesen bárkit szívesen látunk. A Bölcső DKMT Kulturális Egyesülettel közösen elindítottunk egy olyan programot, amelynek segítségével a szegedi egyetemista, illetve főiskolás ifjúság Szeged lakosságával folyamatos kul-

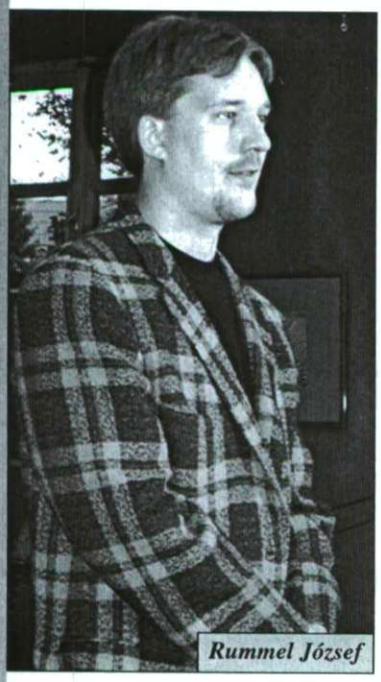
Rummel József

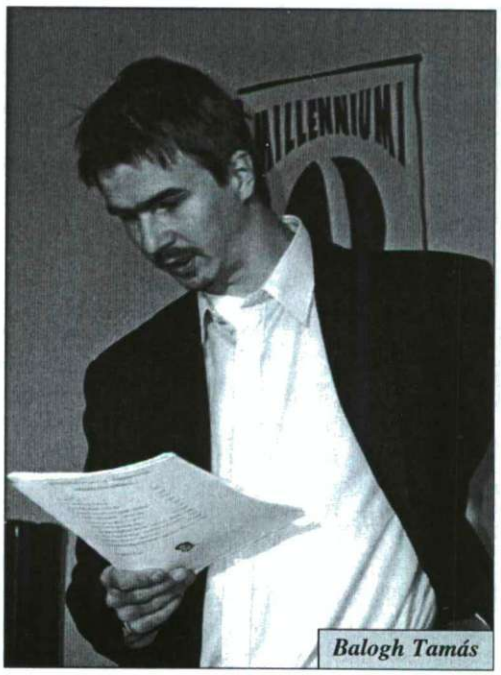

Balogh Tamás

Gőgicse

turális kapcsolatot tud fenntartani. Tehát mindenkit szeretettel várunk előadásainkra, akinek felkeltettük az érdeklődését.

Milyen anyagi keretek között dolgoztok?

Sok támogatást kapunk a szereplőktől és szüleiktől. Nemrég nyertünk az EHÖK kulturális pályázatán néhány ezer forintot. Az esteket én szervezem, nagyjából én is rendezem, kivéve a színházi jeleneteket (azokat Dálnoky Zsóka „igazgatja"), s így én vagyok úgymond a fő mecénás is. Ezen kívül az esten kitettük az ún. mosolydobozunkat, amelyen keresztül nagyon sokan, sok kis összeggel járulnak hozzá munkánkhoz, így ez némileg fedezi a szervezési költségek egy részét.

Milyen előadásokat láthatunk a közeljövőben?

Tervbe vettem többek között Garas Dezső és Rudolf Péter meghívását egy-egy irodalmi estre. Ez ügyben folyamatosan tárgyalok velük. S miért éppen őket? Garas Dezső kiadott a kilencvenes években egy kazettát, amin a *Tanár úr kérem* hallható az ő nagyszerű tolmácsolásában. Rudolf Péter pedig néhány évvel ezelőtt jelentetett meg egy olyan három CD-ből álló anyagot, ami szintén tartalmazza a *Tanár úr kérem* című művet, illetve más válogatott írásokat is.

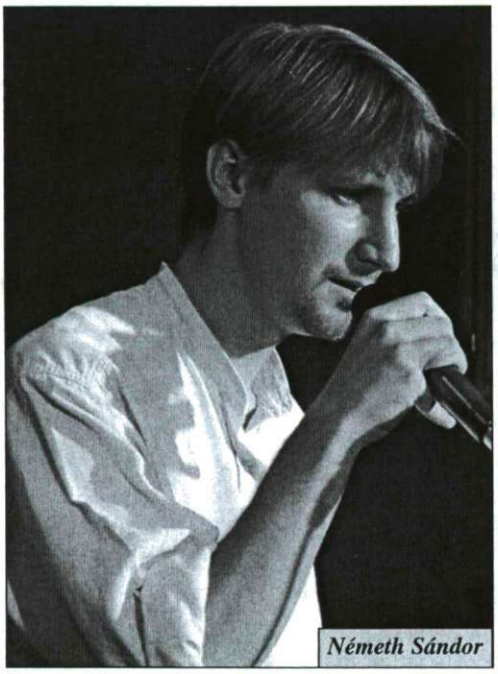
Németh Sándor

Néhányan negyedévesek vagytok. Mit terveztek, megmarad a csoport a főiskola után is?

Örülök, hogy megkérdezted. Többször is beszélgettünk már erről a többiekkel. A főiskolások nevében azt tudom mondani, hogy valamennyien szeretnénk továbbtanulni az egyetemen, s ez biztosítja azt, hogy valameddig Szegedhez kötődjünk, és az SZTE keretein belül működjünk, de ha véletlen nem így lenne, akkor civil szervezetként szeretném tovább folytatni a KOBAK-ot. Én mindenképpen örülnék, ha együtt maradna a „társulat", mert egy csapatban, egy cél érdekében együtt dolgozni nagyon jó dolog. A mai világban nem szabad elveszíteni azt a képességet, hogy szeretetből, egymás iránti tiszteletből tudunk, és akarunk valamit tenni.

Akinek kedve támad csatlakozni hozzátok, az interneten is megteheti. Kiknek ajánlod, hogy jelentkezzen?

Mindenkinek örülök, aki úgy gondolja, hogy bármilyen formában szívesen részt venne a csapatban. Nem kell feltétlenül Karinthy-rajongónak lennie, például van, aki rajzaival, grafikáival színesíti az előadásokat. Bárki jelentkezhet, az is, aki csak egyszerűen szeretné megmutatni, hogy ő is értékes ebben a társadalomban, s szeretne azért „küzdeni , hogy a Surviverök és a Való Világok légköre ne uralkodjon el teljesen hazánkban.

Adri

Fotók: Baranovszky Jenő

Elérhetőségek:
kobakmail@freemail.hu
http://kobak.xw.hu

Kopasz Éva

Gyorstalpaló

A rendszeres testedzés minden korban megteszi a maga jótékony hatását. Fejleszti az általános jó közérzetet, növeli az erőt és a kitartást a mindennapi életben. Ha testzsírunkból szeretnénk leadni, vagy csupán az egészséges testsúly megtartása a célunk, a rendszeres testmozgás még egy igényesen kialakított táplálkozási programnál is hatékonyabb.

Aerob mozgás, erőedzés, nyújtás

Egy gondosan kialakított edzésprogramban helyet kap valamilyen aerob mozgás az erős szívért, jó keringésért, magas fittségi szintért, de az olyan gyakorlatokra is hangsúlyt kell fektetni, mint a könnyű súlyzós edzés, ill. az egyéb külső ellenállással végrehajtott gyakorlatok. Ezek az izmok erejét, tónusát fokozzák, valamint segítik megőrizni a csontok épségét, ásványianyag-tartalmát, védenek a csontritkulással szemben. A rendszeres nyújtás – angolul stretching – segítségével jelentősen lecsökkenthetjük a sérülésveszélyt. Vegyük őket sorra:

Aerob gyakorlatok

Hatásukra a pulzusszám megemelkedik, a légzés felgyorsul. Több vér áramlik a keringésbe, az erek kitágulnak, a szervezet energia-leadása jelentősen megnő. Hosszú távon a keringési és légzési szervrendszerünk hatékonyabb munkára lesz képes. Olyan gyakorlatformát válassz, ami tetszik, és a legjobban illeszkedik a hétköznapjaidhoz: dinamikus gyaloglás, alacsony intenzitású aerobikórák, biciklizés, úszás, kocogás, futógép konditeremben (gyaloglóshoz, kocogáshoz, hegyre gyaloglóshoz), taposógép, vagy gyaloglás, futás a szabadban, jó levegőn.

Heti 3-5 alkalommal 20-60 perces aerob tevékenység segít megőrizni a szív egészségét, a csontozat erősségét. Ha nincs időnk hosszabb edzésekre, iktassunk be több rövidebb edzést a hét folyamán, hogy a célunk – a rendszeres testmozgás – így is megvalósuljon.

Ha nem vagyunk formában, mert már ezer éve nem csináltunk semmit, kezdjük fokozatosan, 5-15 perces gyaloglásokkal kényelmes tempóban, semmiképpen sem kapkodó légvétellel, heti 3 alkalommal. Érezni fogjuk, mikor növelhetjük a tempót és a távot.

Erőedzés

Ez alatt szabadsúlyok – kézisúlyzók –, ill. konditermi gépek használatát értjük. Ezekkel a gyakorlatokkal az egyes izomcsoportokat erősítjük, tonizáljuk. Edző segítségét kérve végezzünk erősítő jellegű gyakorlatokat a karokra, vállakra, a törzs izomzatára – a fenti aerob jellegű edzéseket kiegészítve, ahol többségében az alsó test van izomzatilag igénybe véve – heti 2-3 alkalommal. Ha ilyen jellegű gyakorlatot még nem végeztünk, keressünk szakképzett edzőt a konditeremben, aki figyelemmel kíséri edzésünket, tanácsokkal lát el.

Nyújtást minden egyes testedzés alkalmával végezzünk. Az izmok a legkegyesebben aerob tevékenység után fognak nyúlni, de az erőedzésen is helyt kell, hogy kapjanak. Akár minden sorozat után megnyújthatjuk az igénybevett izmokat, edzés végeztével azonban alaposan, 15-25 mp-re kitartva végezzünk statikus nyújtógyakorlatokat. Itt gondoljunk külön a nyakizmokra és az alsó hátszakasz megnyújtására is. Kezdetben jó, ha edző segítségét kérjük hozzá. A nyújtás egy edzés végéről sem hiányozhat!

Jótanácsok az edzésekhez

Minden edzés előtt alaposan melegítsünk be valamilyen aerob tevékenységgel kb. 8-10 percben, ezt kövessék könnyű dinamikus nyújtógyakorlatok. Ezzel felkészítjük a szervezetet, az igénybevett izmokat az edzés terhelésére, elkerülhetők a sérülések. Aerob tevékenység végzése közben mindig dinamikus tempóban mozogjunk, de sose váljon a légzés kapkodóvá, ne érjen utol a légszomj. Az a jó, ha közben képesek vagyunk beszélgetni. Az egész edzésfolyamat során nagyon fontos a fokozatosság – ez vonatkozik mind az edzés mennyiségére, mind az intenzitására. Edzésen is kövessük a fokozatosságot: mindig melegítsünk be, és fokozatosan terheljük a szervezetünket. Edzés végén pedig nagyon fontos a levezetés! Erőteljesebb igénybevétel után ne álljunk meg hirtelen, mert az káros a vérkeringési rendszerre.

Ha nincs kedved egymagadban edzeni, keress edzőpartnert! Így többet vagy barátok között, nagyobb élményt ad majd az edzés. Az edzést függeszd fel, amennyiben szédülsz, mellkasi nyomást érzel, hányingered van, légszomjad van. Kérj segítséget bárkitől, aki a közeledben van. Kérd ki orvosod tanácsát a végzett testmozgással kapcsolatban, módosíts, ha szükséges!

Örömteli mozgást!

Neisz Laura

A tanulási kudarcról

A következőkben tanulási kudarcnak kitett tanulókról, illetve az ő felzárkóztatásukról lesz szó. Mindenek előtt fontosnak tartom a tanulási zavar fogalmának tisztázását, hiszen a tapasztalatok szerint a legtöbb tanulási kudarc hátterében tanulási problémák állnak.

Hazai és nemzetközi mérések adatai szerint a gyermekek 10-15%-a küzd tanulási problémákkal, és ez az arány csak növekszik.

Ha a tanulási zavart egyszerűen akarjuk leírni, azt mondhatjuk, hogy az iskolai követelményeknek való nem megfelelésről van szó. Ha ennél átfogóbb és szakszerűbb definíciót szeretnénk, akkor a következőként fogalmazhatjuk meg: *„A tanulási nehézség az intellektus és a szociokulturális környezet átlagos vagy jó szintje mellett az ismeretelsajátításban, illetve az új készségek kialakulásában résztvevő egy vagy több funkció elégtelen működése, melynek következtében a gyermek az iskolai követelményeknek képtelen eleget tenni."* (Balogh–Tóth) A zavar esetén a mentális alapfunkciók, az észlelési apparátus és az alapkészségek egyaránt érintettek lehetnek.

A tanulási jelenségeket gyakran kísérik jellegzetes viselkedési problémák, melyekre minden gyakorló pedagógus azonnal felfigyelhet. Ilyen például a lassúság, fészkelődés, a gyakori „üresjárat", vagyis munka nélkül eltöltött idő. Azonban nem szabad elfelejteni, hogy bár a viselkedési problémák hátterében sok esetben tanulási problémák állnak, a rossz magaviseletért némely esetben az otthoni stressz és a fel nem dolgozott feszültségek tehetők felelőssé.

A következők jellemezhetik a tanulási nehézséggel küszködő tanulókat:

- a viselkedés, aktivitás terén jelentkező zavarok (impulzivitás, hiperaktivitás, szorongásos magatartás),
- figyelemzavarok,
- a percepció (észlelés) zavarai,
- a mozgáskoordináció, a finommozgások zavarai,
- a téri orientáció problémái,
- a nyelvi működés zavarai,
- az emlékezés zavarai,
- a gondolkodás problémái.

A probléma általában önmagától nem szűnik meg, fennmaradásában illetve súlyosbodásában jelentős szerepet játszhat a gyerek családi és iskolai környezete is.

Az iskolai ártalmak (pl. túlzott teljesítménykényszer, helytelen pedagógusi attitűd, a gyerek életkori sajátosságait figyelembe nem vevő napirend, stb.) sokkal nagyobb mértékben sújtják a tanulási zavarral küzdő gyermekeket társaiknál, a tanulásban elszenvedett kudarcaik pedig még tovább rontják a helyzetüket. A segítségnyújtás elmaradása esetén deviáns, antiszociális fejlődési iránnyal is számolni kell. Ezek alapján a minél fiatalabb életkorban történő szűrés tűnik kívánatosnak.

A szelekció praktikus szempontok (a tanuló osztályzatai) és objektív kritériumok (a tanuló viselkedésének és tantárgyi hibáinak minőségi elemzése) alapján történhet, de befolyásolhatják a tanár részéről szubjektív tényezők is, mint például a tanárnak az átlagos teljesítményről kialakított elképzelése, szakmai eszköztára, toleranciája, szimpátiája, illetve ellenszenve a gyermek iránt, stb.

Bizonyos tipikus tanári reagálási módok **nem** segítik a tanulási problémák megoldását. Ezek:

- a gyakorlás mennyiségi növelése,
- az anyag többszöri megismétlése ugyanolyan feltételek között,
- az időfaktor hangsúlyozása a feladatmegoldás során a gyorsabb tempó érdekében,
- a magatartásprobléma előtérbe állítása, figyelmeztető, ill. büntető intézkedésekkel történő manipulálás a figyelemkoncentráció fokozódásának reményében.

A gyakorlati teendők oldaláról megközelítve a tanulási alulteljesítés és a tanulási kudarc hátterében leginkább az áll, hogy a tanulók nem rendelkeznek megfelelő tanulási stratégiákkal. Ezek kialakítása lényeges feladata a pedagógusoknak. Fontos lehet a pedagógusok számára, hogy megismerjék a gyerekek tanulási stílusát is, hiszen ennek ismeretében az addigiaknál személyre szabottabb számonkérés valósítható meg, csökkentve, ill. elkerülve az újabb kudarcokat. A tanulási stílusokkal és stratégiákkal egy korábbi alkalommal már foglalkoztunk.

Ha segíteni szeretnénk ezeken a gyerekeken, akkor a tanulási stratégiák fejlesztése mellett elsősorban az alábbi értelmi képességeket kell fejlesztenünk:

- figyelem,
- megértés,
- emlékezet,
- problémamegoldás.

Úgy gondolom, hogy a tanulási kudarcok és nehézségek megoldása elsősorban a pedagógus feladata. Először ki kell szűrni azokat a tanulókat, akiknél ezek a jelenségek ismétlődnek, majd fel kell térképezni, hogy milyen stílusban tanulnak. Enyhébb esetben az ehhez való tanári alkalmazkodás is megoldást jelenthet. Ha ez nem elegendő, akkor segíteni kell a gyereknek, hogy hatékony tanulási stratégiát tudjon kialakítani. Előfordulhat azonban, hogy előbb valamely – említett – részképességét kell fejleszteni, és csak ennek fejlődése után alakítható ki nála a hatékony stratégia. Ha még ez sem hoz eredményt, és a kudarcok, nehézségek továbbra is fennállnak, akkor a probléma valószínűleg túlmutat a pedagógus hatáskörén és eszköztárán. Ekkor a megfelelő, erre szakosodott szakemberhez kell irányítani a gyereket. Hiszem azonban azt, hogy a problémák nagy része az iskolán belül, nagyobb odafigyeléssel és némi többletmunkával megoldható.

Döbör Ágota

A rejtett vírus

Manipuláció – ismered a szót? Ha nem is hat rád nap mint nap, percről percre. Mindenhol és mindig. Ha nem szeretnél csukott szemmel járni, nem muszáj!

Te is kiszűrheted a körülötted zajló eseményekből. A híradóból, a politikából, a vallásodból, a reklámokból, a csokispapírról, a színekből, a mondatokból, amik hozzád szólnak, a zenéből, a filmekből, és ezer olyan helyről, amire nem is gondolnál. Hogy miért nem? Mert a manipulációt nem könnyű kiszűrni, de nem is túl nehéz. Azt mondod, nem érdekel? Semmi gond, élj tovább csukott szemmel, hisz „boldogok a tudatlanok."

Személyes világunkat folytonosan olyan külső és belső hatások érik, amelyek alapján kialakul körülöttünk egy környezet, ami a valóságban az életterünkként van jelen. Meghatározó társadalmi normák alapján tervezzük az életünket, szabályok és erkölcsi normák segítenek rendezettségben tartani a sorsunkat. Szükséges jó és rossz példákat követünk, törvényeket alkotunk és tiprunk el, egyszóval uralkodunk a tetteink felett. Legalábbis szeretnénk azt hinni, hogy ezt tesszük. Vallásokat követünk, hitünk van és elkötelezettségünk egymással szemben.

De sajnos ez sokszor naivitásban ütközik ki. Mindannyian szeretünk egy kicsit Istent játszani, hinni azt, hogy hatalmunk van, hogy rendelkezhetünk minden felett. Teremtünk (klónozás), és pusztítunk (atomkatasztrófák). Sajnos, sokszor a hatalom, amit irányíthatunk, nem a miénk. És éppen ezért nem vesszük észre, vagy nem akarjuk észre venni, hogy akár, mint „egy fűszálon a pici él" éppolyan törékenyek, és alakíthatóak vagyunk mi is, mint bármi más. Nem fogadjuk el, ha befolyásolni akarják a nézeteinket, nem akarjuk meglátni a 21. század rejtett vírusai közül a leghalálosabbat: a manipulációt.

„Fanatizáltam[1] a tömeget, hogy politikám eszközévé tegyem"

Adolf Hitler a Mein Kampf[2]-ot ezzel a gondolatsorral kezdi. Tömegek ezrei vakon hittek minden szavában és követték minden parancsát. Kitűnő taktikai eszközökkel tette lehetővé az „alacsonyabb rendű faj" szinte teljes kipusztulását.

A 21. század elején a manipuláció ezer és ezer megjelenési formán keresztül, természetesnél természetesebb formában csempészi be magát az életünkbe. Sokan nem is tudják, hogy létezik. Mégis jelen van a közvetlen környezetünkben. És jelen volt mindig a történelem során, már a kezdetektől. Arisztotelész már az ókorban felfigyelt a személyiség és a presztízs meggyőző hatására. Időszámításunk előtt 300-ban a következőt jegyezte fel: *„A jó embereknek könnyebben és szívesebben hiszünk: s ez igaz, bármely kérdésről légyen szó, különösen akkor, ha a teljes bizonyosság lehetetlen, és a vélemények megoszlanak. Nem igaz, amit különböző írók állítanak a retorikáról szóló dolgozataikban, hogy a szónok személyes jó tulajdonságai nem fokozzák szavainak meggyőző erejét, épp ellenkezőleg, jellemvonásai talán a legfontosabb eszközök, amelyek a meggyőzéshez rendelkezésünkre állanak."*[3]

Arisztotelész gondolatai, ugyan még kezdetleges formában, de már érintik a legalapvetőbb meggyőzési technikákat. A következő számban tisztázunk néhány fogalmat, mint például meggyőzés, rábeszélés és manipuláció.

Vigyázat, folytatom!!!

MaZsola

Dobó Kata mögött a tér is meggörbül?

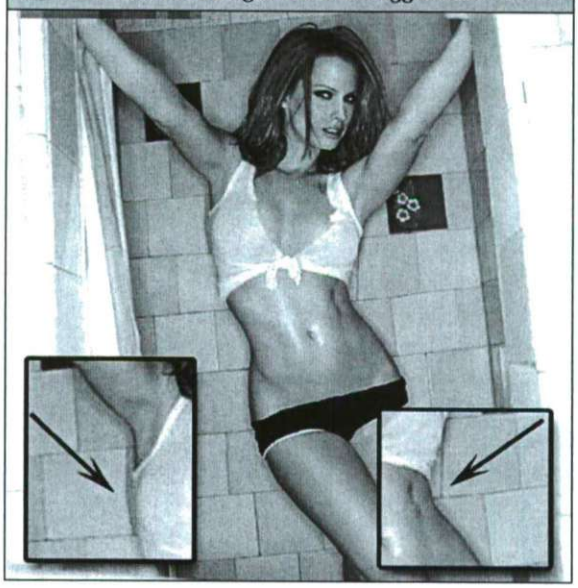

[1] *1: fanatikussá, vakbuzgóvá tesz; 2: feltüzel, beleloval valamibe. (Bakos Ferenc: Idegen szavak és kifejezések kéziszótára, 1994)*

[2] *Adolf Hitler: Mein Kampf című könyve a nácizmus bibliájaként terjedt el. Kifejezte benne gondolatait a tettei miértjéről, és különös világnézeteiről adott számot, amikor megírta ezt a művet. A könyv árusítását és terjesztését betiltották.*

[3] *Anthony Pratkanis – Elliot Aronson: A rábeszélő hitelessége.*

Honlap ajánló

HTTP://WWW.ANIMEVILAG.HU

Egyre szélesebb körben ismert és elismert műfaj a japán eredetű anime. Ez az oldal valóságos kincsesbánya a műfaj szerelmeseinek és a laikusoknak, akik még csak érdeklődnek a műfaj iránt. Bár a Pokemon és a hozzá hasonló tucattermékek sikeresen lejáratták a műfajt, ez a lap betekintést enged az igazi anime világába. Olvashatunk cikkeket a műfajról, a klasszikus darabokról és a leghíresebb alkotókról. Értesülhetünk a legújabb hírekről és bekapcsolódhatunk a fórumokba. Az oldalról letölthetők egyes filmek bemutatói, regisztrált felhasználók pedig teljes filmekhez is hozzájuthatnak. A honlap tartogat még egy nagyon érdekes lehetőséget: vehetünk japán nyelvleckéket, amelyhez hanganyag és külön szótárrész is elérhető.

Akinek pedig ez nem lenne elég, találunk linkeket is további anime-oldalakra.

HTTP://WWW.KIESELBACH.HU

A Kieselbach Galéria és Aukciósház honlapján a modern magyar festészet legszebb képeit lehet megtekinteni. Több száz festő képei láthatóak, letölthetőek vagy elküldhetőek képeslapként. Néhány alkotóról kis biográfiát is olvashatunk, bár ezt még lehetne bővíteni. Információt kaphatunk a galéria kiállításairól és kiadványairól, valamint – ha valakinek sok pénze van – még licitálni is lehet a képekre.

Az ügyességi játékok kedvelőinek is nyújt lehetőséget a honlap, hiszen a már jól ismert tili-toli játékot lehet játszani, természetesen modern magyar festményekkel.

HTTP://WWW.MUMUS.HU/NETGALERIA/KEPZOMUVESZET/BENDA/SZOVEG.HTM

A tragikus körülmények között, fiatalon elhunyt szegedi költő, író, festő, Benda Balázs verseit, novelláit találhatjuk meg ezen a honlapon. Az írások többsége már megjelent nyomtatásban egyes lapokban, folyóiratokban, de olvashatunk még kiadatlan, a hagyatékban talált műveket is. Az írások elemzésébe nem szeretnék bocsátkozni, viszont bátran ajánlom mindenkinek, aki szereti a modern magyar irodalmat. Aki kíváncsi Benda Balázs képeire, az a következő oldalon találhat néhányat:

http://www.mumus.hu/netgaleria/kepzomuveszet/benda/kepek1.htm

b

Szeged Szabadkáért

Idén szeptemberben több fórumon is megjelent/elhangzott a felhívás, hogy a szabadkai Kosztolányi Gimnázium számára könyveket, műalkotásokat gyűjt egy szegedi képviselő. Szerencsém volt betekinteni a gyűjtés folyamatába, szervezésébe, mely egy hónap alatt 21 festményt, egy domborművet és kb. 5000 kötetnyi könyvet, tankönyvet, folyóiratot „termett" a magyar nyelvű gimnázium számára. Egész Szeged összefogott: a művészek, magánszemélyek, könyvesboltok, könyvtárak (pl.: a Somogyi 2000 kötetet ajánlott fel).

A dolog érdekessége, hogy a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar rajz és könyvtár tanszéke is bekapcsolódott az eseményekbe. Ezúton szeretnék köszönetet mondani a gimnázium és a gyűjtést kiíró képviselő nevében is egyrészt Aranyi Sándor tanszékvezetőnek, aki 10 festményt válogatott ki az elmúlt évek terítéseinek gyöngyszemeiből. Fazekas János, Huszti Virág, Juhász Zsuzsanna, Kovács Anna Brigitta, Márok Attila, Orpensz Péter, Papp Tibor, Pintér Anita és Sebők Szilvia hallgatók (volt hallgatók) képei többek között olyan alkotók műveivel együtt díszítik a gimnázium falait, mint Zombori László, Szűcs Árpád, Papp György, Simon Miklós, Mráz János, Cs. Pataj Mihály festőművészek, valamint Lapis András szobrászművész.

Másrészt köszönet illeti Barátné Dr. Hajdú Ágnes tanszékvezető asszonyt, aki Zvara Edina tanárnő vezetésével egy kis csapatot biztosított az összegyűlt 5000 kötet katalogizálására, csomagolására, listázására. A hallgatók név szerint: Bense Ildikó, Csépes Katalin, Pintér Tamás, Nyilas Zsuzsanna, Petrov Zita, Kormos Máté, Kovács Gábor, Pál Róbert, Sasvári Erzsébet, Sasvári Judit, Kristóf István.

Ezen kívül a főiskolánkon mindig feltűnő, a szerkesztőséget mindig útba ejtő, a TÁK-ban állandóan sakkozó Ahmednek is köszönjük a segítséget.

Ezúton jelentem, hogy a Kosztolányi Gimnázium minden adományt megkapott és ünnepélyes keretek között átvett 2004. október 21-én Szabadkán. Jó tudni, hogy vannak, akikre számíthat az ember, akik az első szóra önzetlenül segítenek (ráadásul olyanoknak, akiket nem is ismernek).

v. hanga ági

Egy igazi magyar népmese...

Gyermekkorom szép emlékei a mesék. Nem sok félét szerettem, nem is volt akkora a választék, mint manapság. Kedvencemnek számított a klasszikus mese, amit azt hiszem kár lenne bemutatni, hiszen mindenki ismeri: a legkisebb, a legjóravalóbb győz.

A mai mesék kissé másak. De a napjaink japán (Songoku) borzalmai után most mégis „hallgatói" lehetünk egy 25 évvel ezelőtt kezdődő igazi mesének egy fiúról, Lékó Péterről. Szabadkán született és Szeged díszpolgára lett. De ne fussunk ennyire előre...!

Édesapja négy évesen kezdte sakkozni tanítani, majd egy nyaralás alkalmával kiderült, mekkora érzéke van hozzá. A nyaralóhelyen mindenkit megvert, nem kímélt senkit. Ettől kezdve sakkórákat vett, majd 12 évesen nagymester lett, amivel bekerült a Guiness-rekordok könyvébe. Egyre többet edzett, könyveket olvasott és játszott. Nyolc osztály elvégzése után inkább a sakknak szentelte idejét, mellette nyelveket tanult.

Fiatal kora ellenére kivívta magának a sakkvilág figyelmét, majd a magyar férfiválogatott oszlopos tagja lett. De mindez kevésnek bizonyult számára: világbajnok akart lenni. Ellenfelére, Kramnyikra sokat kellett várnia, de 2004 októberében létrejött a találkozás.

A 14 játszma során szoros és kemény harcnak lehettünk szem- és fültanúi. Az utolsó összecsapáson dőlt el minden, mintegy fél pontra a világbajnoki címtől. Kramnyik a döntetlen állás ellenére megvédte helyét, de Lékó Péter „a legjobb védekező játékos a világon" – nyilatkozta Kramnyik a találkozó után.

Főhősünk viszont nem adja fel. Fiatalsága, felkészültsége mind arról árulkodik, hogy nem ez volt az utolsó összecsapása a világbajnoki címért.

A mese folytatódik, hisz főszereplőnk még igencsak ereje teljében van. És aki ezt nem hiszi az csak nyugodtan járjon utána...

Póla

Mi mennyi volt a Lékó–Kramnyik összecsapáson?

A Világbajnokság díjalapja 1 millió svájci frank volt. Mivel döntetlen állás született, így a kapott pénz feleződött, amit az utolsó játszma után 20 perccel mindketten „jelképesen" megkaptak

A találkozó szoftverét, amely Internetre továbbította a lépéseket, a táblát és az órát 500 dollárért akárki megveheti.

A belépő egy játszma erejéig 20 euro volt (5000 HUF), míg a világbajnokság 14 játszmájára a bérlet 150 euróba került (37 500 HUF)

Egy fülhallgató, amelyen a nézők Juszupov és más sakkmesterek beszélgetését, kommentárjaikat illetve a játszmák elemzését hallgathatták, a találkozó alatt mindössze 5 eurójába (1250 HUF) került a kedves érdeklődőnek.

Valljuk be őszintén, nem is volt olyan nagyon drága!

Póla

TŰREcept

Konyakos-almás csirkecsíkok

A csirkemellet és 2 almát megtisztítok, az előbbit csíkokra, az utóbbit vékony gerezdekre vágom. A húst wokban vagy egy nagy serpenyőben kevés olajon megpirítom, majd kiszedem és félreteszem. 1 evőkanálnyi vajat vagy margarint adok a maradék olajhoz, és az almagerezdeket 1 evőkanál kristálycukorral együtt aranybarnára sütöm. Leöntöm 2 dl tejszínnel, 1 evőkanál mustárral, 2 evőkanál konyakkal, és jól elkeverem. Felforralom, majd a húst is beleforgatom, sóval, borssal megfűszerezem. Tört krumplival vagy burgonyakrokettel tálalom.

Játssz velünk!

Szemnek tetsző, érintésre ingerlő az a kiállítás, mely Pap Janó keze munkáját dícséri, és még november 19-ig látható a Szegedi Nemzeti Színház társalgójában. Anyagok, hangulatok, színek csodálatos harmóniában lebegnek a szemünk előtt. Alízként érezhetjük magunkat, aki Csodaországban landol a színház kapuján keresztül. Olyan játékot ad nekünk az alkotó, amit véresen-könnyedén kell venni: a lelkét, a fantáziáját, önmagát. Szinte látni a bábokon, ahogy kiléptek egy elméből. Életre keltek csak nekünk, csak ebben a városban (egyelőre), csak most. Janó egy nagy ajándékot kapott az élettől, esélyt és lehetőséget arra, amit sokaknak nem lehet: megmutathatja, ki is ő valójában. Bennünket pedig csak egyre kér: játsszunk vele.

v. hanga ági

Belezés az Etelka soron

Masqim Xul, Spawn Of Possession, Cannibal Corpse

Először is mély tiszteletemet szeretném kifejezni a Negative Artnak, hogy Szöged hírös városába elhozták serdülőéveim rettegett kannibáljait. Szinte áramütésként ért a hír, hogy Amerika élő death metal legendája látogat el hozzánk. Na, ennél több sem kellett, remegő gyomorral vártam október „pirosbetűs" napját. Nem vagyok a banda fanatikusa, de imádom a jófajta hentelős muzsikát, és zenei elkötelezettségük mindenféleképpen elismerésre késztet. Nagy meglepetésemre drága kis kedvesem is velem tartott, ami igazán élményszámba menő kuriózum. Minden tiszteletem az övé, hogy kibírta ezt a 3,5 órás tömény szögelést. (Titkon elárulom, hogy sokkal jobban élvezte, mint én! Hááát... öregszem!)

A helyszínre érkezve értetlenül bámultuk a kb. 2 tucat über-metalos sörszagú hőzöngését. De félelmünk egy óra múltán már köddé is vált; a rockerhad elfoglalta ideiglenes szállását a csarnokban. Elsőként a magyar Masqim Xul csapott a húrok közé. Lehet, hogy csak én vagyok zúzási analfabéta (ez egyáltalán nem igaz), de a csapat erőlködése mosolyfakasztó volt. Az énekes frontemberi tevékenysége egyenlő volt a nullával, zenésztársait meg biztos lebetonozták a színpad két szélére, mert az istennek sem akartak megmozdulni. A zenéjük erős közepes, már amit ki tudtam venni ebből a zajmasszából. Itt szeretném megfogni az alkalmat egy kis pocskondiázásra. Miért van az, hogy mindig a magyar konci szól istentelenül sz..ul??? Pedig itt is volt hangmotyó szép számmal és minőséggel, de keverős bátyánk egyáltalán nem állt a helyzet magaslatán. Megsúgom, hogy utána már a keverő mellett sem!

Az este második fellépője a svéd Spawn Of Possession volt. A színpadképük és a tevékenységük fokokkal jobbra sikeredett, de a leginkább Atom Antira hasonlító énekes már több volt mint nevetséges. Képzeljetek el egy 160 cm-es 40 kg-os raszta ürgét, aki úgy csápol, mint egy megvadult imádkozó sáska. Zenéjük kellően komplex és durva, megfűszerezve némi nótaírói potenciállal. Ők jók voltak. A hangzás itt picit jobbra sikeredett a botrányosnál.

Aztán jöttek a nagyok és leláztak mindenkit. Félelmetes volt látni és hallani ezt a brutális death metal orgiát. Náluk aztán megdörrent a cucc, a gyomrom csak úgy lebegett minden egyes lefogott hangtól. Róluk aztán példát vehetne minden hazai zenekar! A régi „klasszikusoktól" kezdve az új szerzeményekig szinte minden albumról játszottak. Például felcsendült a *Fucked With A Knife*, amit Németországban brutális szövege miatt betiltottak. Énekesük, Corpsegrinder kitűnő formában volt, hatalmas tüdejéből csak úgy áramlottak kifelé gyűlöletteljes szavai. A hangszeresek játékán lebénulva ámultam, felfoghatatlan, hogy mit nem képesek játszani. Egy nagyon király koncert résztvevői lehettünk, nem felejtem el egyhamar, az biztos. Még másnap is be volt dugulva az agyam. Kérek még több ilyet!

Hörgő

Quimby – JATE, október 27.

Előre leszögezem, nem vagyok a zenekar kedvelője. Hogy akkor miért is én írok róla??? Azért, mert egyszerűen érdekelt, hogy a srácok mire képesek élőben a műanyag hangzású albumaikkal szemben. A jegyár katasztrófálisan drága: 1500 HUF, ami hagy némi kívánnivalót maga után. Érdekességképpen egy pesti Edda-koncert (!) 2000 Ft-ot kóstál. Azért ez nem gyenge. Elnézést, de ez pofátlanság. Ennyire le van égve a banda, vagy csupán ennyire nem gondol a szervezőség az emberekre? Ja, akinek nincsen, az ne is egyék.

A kezdeti megrázkódtatást túlélve azt reméltük jóhiszeműen, hogy egy jéghideg sör mellett kifújhatjuk magunkat, de erre valami importált bronx-i csóka elkezdett nyekeregni zongorájával a színpadon. Az első nóta is gáz volt, és az utána következők sem tettek a pali rajongójává.

Megváltást csak a Quimbytől remélhettem. Ami persze elmaradt, mint a hideg sör. Vannak jó számaik, de ahhoz is egy megfelelő hangulat kell. Az én hibám vagy sem, nekem nem ment, és ahogy körülnéztem, jópár embernek szintén. Szegény Tibi kókadt ábrázatát elnézve ő sem élete legjobb koncertjén vehetett részt. A jólismert slágerek (*Halleluja, Hol volt hol nem volt, Androidő*) azért izzásig hevítették a közönség hangulatát – vagy csak le voltak fizetve? Ki tudja? A beugró árából nekik is juthatott bőven. Azért volt szomorú látni őket élőben, mert semmit sem raktak hozzá a meglévő alapokhoz, annak ellenére, hogy most alakultak újra. Legközelebb... nem, nekem biztos nem lesz. Elnézést, de mosom kezeimet.

Hörgő

WWW.JGYTF.HU

„Sztárocskák, popcsillagok" és ami mögöttük van

Tudtad-e, hogy...

Britney Spears hipnózissal és pszichoterápiával próbál leszokni a bagózásról? Művésznőnk ugyanis kisbabát szeretne, de eddig nem volt hajlandó lemondani füstölgő koporsószögéről. Megnyugodhatunk, mert egy elismert hipnoterapeuta (Allen Carr) segíti majd plasztikbabánk vezeklését.

A Tű kommentárja:
Mellettem a hipnoterapeuta is rászokna!!!

Vannak még hülyék? Hát persze, hogy tudtad, de azt már nem, hogy egy romániai férfi pillanatragasztóval erősítette óvszerét a pisztolyához! Úgy gondolta, hogy minek több pénzt kiadni, amikor egy is elég pár hétig... Na, ez nem volt elég szerencsére, mert a lelkes sebészek egy „rutin" műtéttel eltávolították a gumidarabot.

A Tű kommentárja:
Egy skóttól kevésbé lett volna meglepő...

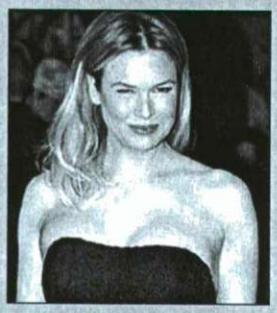

Renee Zellweger gyűlöli a melleit? Pontosabban az „újakat", mert Bridget Jones tőgyeiből már nem sok maradt neki. A szerep kedvéért felszedett 20 kiló már a múlté, és Renee már csak reménykedhet, hogy valaha elkészül a harmadik rész.

A Tű kommentárja:
A film folytatását biztos nem Zellweger kisasszony mellei miatt fogják megnézni!

Susan Sarandon Playboy-nyuszi lesz? A sztár kora ellenére (58) meglepően jól csillog a hollywoodi színészpalettán. Titka egyszerű: nem dohányzik!!!

A Tű kommentárja:
Én nem vagyok színész... de nyuszi még lehetek!

Hörgő

Lemezfigyelő

Kispál és a borz: Én, szeretlek, téged

A napokban megjelent lemez nem okozott csalódást, de majdnem.

Első hallásra ugyanis volt benne valami idegen, amit nem is próbálok körülírni, leginkább azért, mert már – úgy sokadik hallgatásra – nem is idegen. Az új Kispál sem az a lemez lett, ami elsőre sláger lesz minden kitartó Kispál-rajongó számára, de ha vesszük a bátorságot újra meg újra betenni a lejátszóba, akkor nagyon, de nagyon sok érdekes dolgot hámozhatunk ki belőle.

A lemez hangulatát nagyban meghatározó első (nulladik) trekk rányomja bélyegét az egész anyagra. Ezt a hangszeres kíséret nélküli számot Csík Jánosnak (Csík zenekar) köszönhetjük, kinek síró hangon előadott monológjának egyes részei rendre visszatérnek a későbbi dalokban is, konkrét egésszé kovácsolva a hanganyagot. De Lovasin kívül vokálozik a lemezen Lecsó is, és igen; a *Vackolj belém* című szám igencsak a PUF felé húz.

Az új lemez sokkal lassabb, rezignáltabb, intimebb, mint amit vártam volna. Néhány lendületesebb számot leszámítva a *Bandi a hegyről* lemezre emlékeztet a dolog. Mély, érzelemdús, egységes alkotás, ami rengeteg apró szikrát pattinthat ki a hallgató füléből, ha az hajlandó egy kicsit elgondolkodni rajta.

Akinek a régebbi Kispál-lemezek tetszettek, azoknak nagy valószínűséggel ez is ülni fog, akiknek nem, azok e lemez után sem fogják jobban kedvelni ezt a zenekart, holott az új lemezükkel egy újabb színfoltot vittek a hazai igényes poprokkba.

Egy-két Jancsó-film benne van a lemezben!

st

Idén 15 éves a Tankcsapda, ebből az apropóból egy válogatás CD, valamint klipeket tartalmazó *Legjobb mérgek* best of DVD jelent meg, illetve már elindult a „Viszlát Debrecenben" turné. November 20-án Szegeden is lőállásba helyezkednek a Tankok, de vigyázat! Most ne vezessen rutinból az IH felé a lábatok, mert az Etelka sori sportcsarnok ad otthont a zenés-táncos mulatságnak!

„...erotikus, hogy bepréselődünk ide"

Közel másfél évnyi szünet után a Quimby zenekar újra látható a színpadon! Az év végi koncertsorozat első színhelye a JATE Klub volt. A fellépés után beszélgettem Kiss Tiborral és Varga Líviusszal.

Kora nyáron Szegeden járt a zenekar egy klipvetítésen, beszélgetésen, és ott még nemigen lehetett hallani arról, hogy a zenekar a közeljövőben újra koncerteket ad majd. Ennyire nem lehetett még akkor tudni, hogy júliusban újra zenélni fogtok?

Kiss Tibor: Hát igen. Nem lehetett tudni. Tulajdonképpen azért, mert addig nem is nagyon találkoztunk. Addig egyedül Líviusszal tudtam találkozni. Mikor a nyáron először mindannyian összefutottunk, akkor kezdődtek az első beszélgetések, hogy egyáltalán mi legyen, vagy hogy legyen-e egyáltalán bármi is. Akkor kezdtünk el újra zenélgetni.

Ez volt azóta az első fellépésetek, igaz?

KT: Az első a nagyközönségnek. Volt egy nulladik koncertünk ugyanis még Pesten, tegnapelőtt, egy zártkörű a havereknek, szeretteknek, ahol lemértük a cuccot, hogy mi van, hogy hangzik, de a nagyközönségnek valóban a szegedi volt az első.

Hogy éreztétek magatokat újra színpadon? Elégedettek vagytok a fogadtatással, közönséggel?

Varga Líviusz: Természetesen. Az történt, amit vártunk. Ami 99%-ban ugyanaz, mint amit a közönség is vár egy koncerttől. Az az 1% pedig csak annyi volt, hogy vajon hány perc után fogok lilát látni, mert tudtam, hogy itt nagyon nedves és nagyon párás lesz a klíma, és fogalmam sem volt, meddig bírom majd, de az első szám első mondatától a közönség üvöltötte a dalokat, és ez nagyon sok energiát biztosított számunkra. Ezt biztosan be is mondtuk, és mi ezt komolyan is gondoltuk, de tényleg, enélkül nem lehetett volna végigcsinálni.

KT: Jó ez a közönség. Szeretjük őket, kedvesek, és itt volt valami a levegőben, ami jó mindannyiunknak. Másrészt már nagyon vártam, hogy újra találkozzak az emberekkel. Régen voltam a színpadon. Jól éreztem magam. Ennyit vártam; se többet, se kevesebbet. Meg voltam hatódva, mintha visszatalálnék. Sokszor mondtam is; olyan, mintha bejöttem volna a munkahelyemre. Volt olyan, hogy úgy gondoltam, soha nem fogunk már találkozni ilyenformán, de ahhoz képest itt vagyok. A focista is biztos örül, ha hosszú idő után visszamegy és rugdalja a labdát, és akkor ott... én is úgy voltam, és igazából ezt vártam. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy kevesebbet, és akkor is hazudnék, ha azt mondanám, hogy többet. A közönség is jó volt. Bebizonyították: jó, hogy eljöttünk ide.

Illetve azt, hogy kicsi ez a JATE Klub a Quimbynek. Sokan be sem jutottak.

KT: Van egy határ, ami felett már nem jó a zsúfoltság, de én spec sokkal jobban szeretek egy izzasztó bulit, mint egy nagy csarnokkoncertet, és a közönség is tűrte az időjárási viszonyokat. Persze mindegyik buli más, mindegyik mástól jó. Ez a helyzet épp azon a határon volt, amit még meg lehetett csinálni, de ennél sokkal többet nem bírt volna el sem a közönség, sem mi. Így még belefért.

VL: Nem azt szeretem, mikor kényelmetlenül van a zenész, meg aki szórakozik, de van valami, amit tud ez a klub, amit nem tud egy ezer, kétezer fős terem. Van ebben valami nagyon erotikus, hogy így bepréselődünk ide.

Az új lemezzel kapcsolatban körvonalazódott már valami?

KT: Elkezdtük próbálni az újabb lemez anyagát, de most egy darabig műsort próbáltunk. A koncertek után újra folytatjuk. Most végre szeretnénk egy igazán jó lemezt csinálni, mert mindegyik Quimby egy kicsit sérült, mindegyik kapott egy-egy rakétát így, vagy úgy a létrejötte folyamán, és most szeretnénk végre egy jó lemezt csinálni.

Milyen okokra vezethetőek vissza ezek a rakéták?

KT: Hát konkrétan az utolsó lemez, a *Káosz amigos*, egy félkész lemez. Én nem voltam például nagyon képben. Még most fejeztünk be a próbateremben néhány számot, ami eredetileg a *Káosz amigos*-on lett volna. Ugyanakkor ez a lemez is egy állapotot tükröz, egy krízislemez. De most az új lemezhez van sok jó ötlet! Dolgozgatunk, próbálgatjuk. Szeretünk kísérletezgetni. De ez rohadtul nem tudatos dolog. Ez olyan, mint amikor egy magot elültet az ember, és abból kinő egy növény, annak fejlődik egy ága – ha lehet egyáltalán fejlődésnek nevezni –, ami egy egyszerű dal, ami éli az életét.

Vajon mennyire éli az önálló életét egy dal? Tőletek függetlenül, az értelmezést a hallgatóra bízva?

KT: A hallgatóra bízva. Sok tekintetben rá van bízva. Ezek a dalok ilyen kis szerepek, játékok, és reményeim szerint kinyitnak egy csatornát az emberek agyában. Mindenki maga érezze úgy, ahogy akarja. De nem kell ezt olyan halálosan komolyan gondolni. Játék. Én a munkát szeretem komolyan venni, de magam nem annyira, és ebben van ilyen is. Mindig van egy pici groteszk, abszurd felhangja a negatív dolgoknak, de van valódibb átjáró, az érzelemdúsabb pillanatai az intimebb számoknak. Mondhatom azt, hogy van annyira absztrakt a dolog, hogy sok minden rá legyen bízva a hallgatóra.

Kicsit segíti ezt a dolgot az is, hogy a magánéletetekről, zenekarról nem szívesen nyilatkozol. Ezeket a dolgokat elzárjátok a közönségetektől.

KT: Nem feltétlenül zárkózunk el, csak ahogy a nevében is benne van: van ami magánügy, nem annyira tartozik az emberekre, de magánbeszélgetésben beszélgetek erről, csak általában az írott vagy nyomtatott sajtóban nincsen meg az az intimitás. Verset sem szoktak mondani stadionokban.

A jövőben milyen koncertterveitek vannak?

KT: Sok minden változni fog. Nem fogunk annyit játszani, mint régen. Például ebben az idényben tíz-tizenkét fellépés lesz, nem sok. Ezt csináljuk végig; miniturné. Néha felhív minket a szervezőnk, hogy ezt, vagy azt elvállaljuk-e, mi meg mondjuk, hogy most nem, mert most ezt találtuk ki, ezt szeretnénk végigcsinálni. Nekünk jó ez így. Pont azért, mert a sűrű fellépések miatt hosszútávon sérülnek a dolgok. Nem mondanám, hogy óvatosabban kezdünk, inkább azt, hogy annyit játszunk, amennyi jólesik. Kevesebb koncertet adunk a jövőben, kicsit több odafigyeléssel. Kipróbáljuk ezt, egyelőre.

st

ŐSZI PROGRAMAJÁNLÓ

Sajnos vége van az Őszi Kulturális Fesztiválnak, így a programok száma nem hogy több, inkább kevesebb lett. De mielőtt visszahúzódnánk kis barlangunkba a közelgő tél és a vizsgaidőszak miatt, azért látogassatok el egy-két helyre és érezzétek magatokat nagyon jól.
Jó szemezgetést kívánok!
Póla

November 8.
Hétfő

Meghatóan személyes, mitologikus mélységű filmet láthattok a Belvárosi moziban.
16.15 és 20.45 kezdéssel: Bálnalovas, érdemes megnézni!

November 9.
Kedd

Mit is ajánlhatnék mást, mint a Juhász Gyula gólyabálját! Fantasztikus buli vár rátok a Tisza szállóban este 8-tól, ameddig bírjátok!
Belépő: 800 Ft

Ha valaki komolyabb témára vágyik, akkor látogasson el a Millenniumi Kávéházba, ahol a délvidéki magyarságot ért '44-es támadások 60. évfordulóján megemlékezést tartanak:
Könyvbemutató és beszélgetés.
Vendégek: Fuderer László (óbecsei plébános), Czirkl Zsuzsanna

November 12.
Péntek

A Szegedi Nemzeti Színházban az Andersen című darabot láthatjátok. Két időpont közül is választhattok: 10.00 és 14.00.

November 13.
Szombat

A megújult Pinceszínház színházavatót és köszöntőt szervez.
Minden érdeklődőt szeretettel várnak!
A Millenniumi Kávéházban Latin-est lesz látható és hallható 8-tól Martha Alvarado és Szabados László szervezésében.

November 24.
Csütörtök

A Matahariban (Vitéz utca) 20. 30-tól az ikrek lépnek fel. Nagy Szilvia és Enikő gitárral és énekkel várnak minden érdeklődőt.

December 6.
Hétfő

MIKULÁS!!!

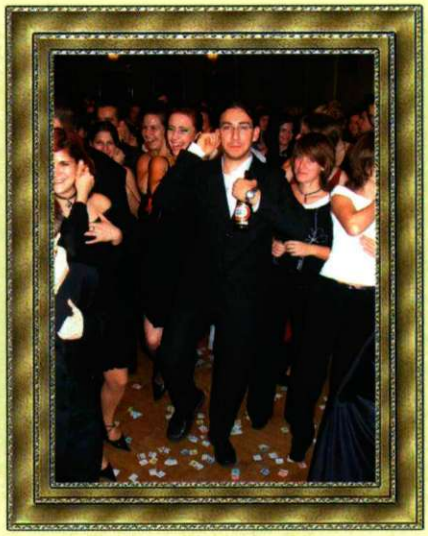

Folyaba

...ll képek

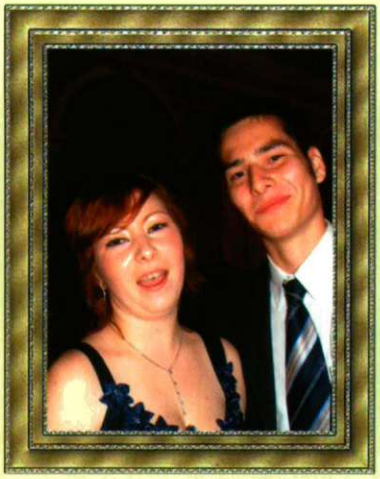

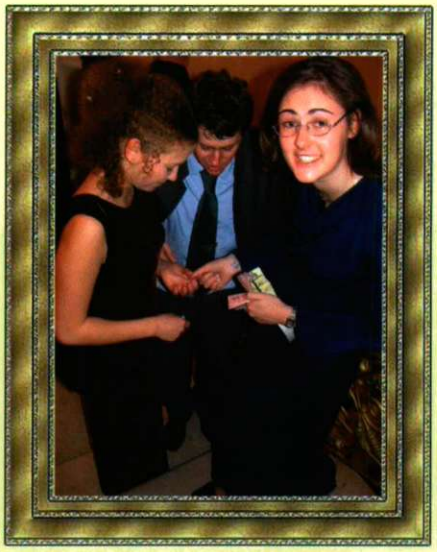

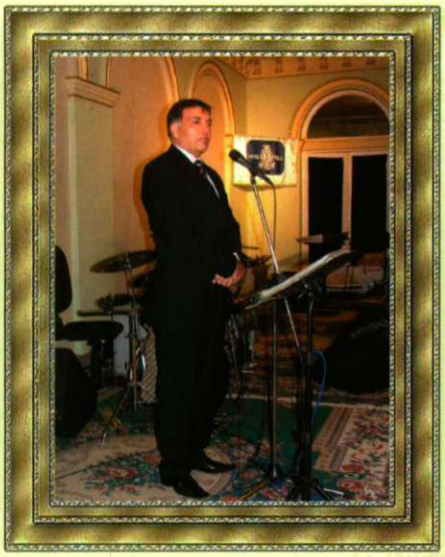

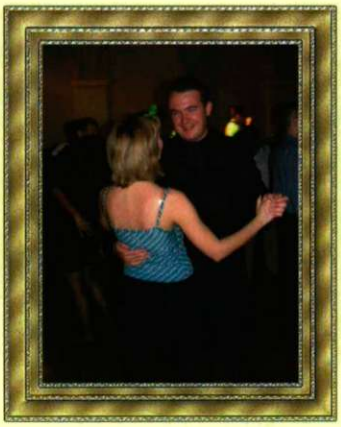

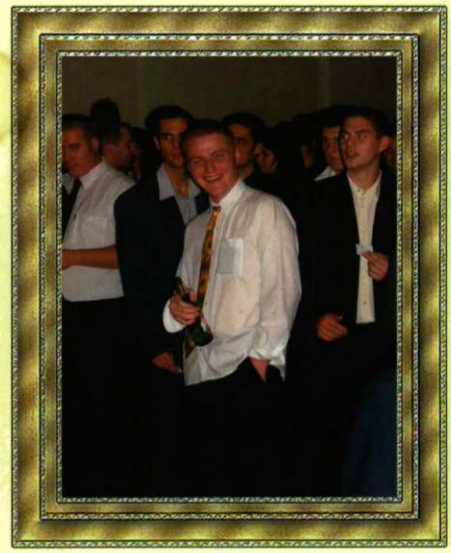

Fotók: Ámont Balázs

November 10.
Szerda

A tánc szerelmeseinek: görög táncház este 6-tól a Nemzetiségek Házában, Osztrovszky u. 6! A Bartók Béla Művelődési központban hallhattok előadást a természet csodái címmel. 17 órai kezdéssel!

November 11.
Csütörtök

A Millenniumi Kávéházban, mint már oly sokszor megrendezett Sakk-klub várja ismét az érdeklődőket.
Szintén a Millenniumi Kávéházban este 8-tól lép fel a Dixieklub, a Molnár Dixieland Band. Fellépnek: Molnár Gyula (klarinét, alt- és szopránszaxofon), Garay Márta (zongora, ének), Mucsi Árpád (harsona), Blaskovics László (trombita), Kiszin Miklós (bőgő), Kalocsai Géza (dob), Kréter Károly (bendzsó). Fantasztikus hangulatú este várható, kár lenne kihagynotok!

November 17.
Szerda

Filmvetítés a TÁK-ban! Ezen a napon Fellini: Országúton című filmjét láthatjátok, 19 órai kezdéssel.

November 18.
Csütörtök

A Műjégpályán IUGYUS leges-est lesz. A belépés díjtalan, korit korlátozott számban lehet kapni, start 20.00!

November 23.
Szerda

Ma beszélgetést hallhattok a fegyvertartásról és az erőszakról. Ezen kívül vetítésre kerül a Kóla, puska, sült krumpli című film is. Helyszín: Tamási Áron Klub. Időpont: 19. 00

December 7.
Kedd

A Tamási Áron Klubban

a Moszkva tér

című film kerül bemutatásra.

Kezdés 19 órától.

December 8.
Szerda

A Matahari étteremben hastánc bemutató látható 20. 00-kor. Vigyázat, hamar kedvet lehet hozzá kapni!

Már megint bérgyilkos...

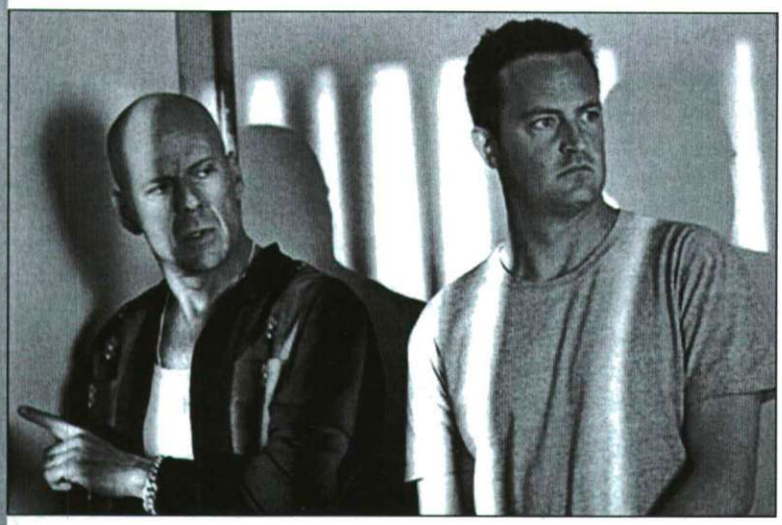

Íme, idáig jutott a „mélyen" tisztelt amerikai filmipar. Nem meglepő, de ki gondolta volna, hogy az amúgy igen egészségesre sikeredett *Bérgyilkos a szomszédomról* (most már csak „az első rész"-ként fogom emlegetni) még egy bőrt lenyúznak?? Én tutira nem! Nem vagyok az a fajta gyerek a filmek terén, aki két pofára kajálja Hollywood szemetét, de ez még nekem is sokk. A vígjátékok folytatásai általában harmatgyengén szerepelnek az emlékezetem által felállított rangsorban, ám vannak kivételek. Gondolok itt a *Csupasz pisztoly*-trilógiára, ami még ennyi év távlatából is lyukasra rázza a vakbelem, vagy említhetném a *Nagy durranást*, amely szintén rekeszizom-gyúró alkotás, de durván.

Na, lássuk ez évi tömegtermelésünk mókás gyermekét! Az első rész számomra nagyon kellemes és kissé újító poénvilágot jelenített meg, egy általánosnak nem nevezhető sztorivezetéssel. Úgy látszik, Howard Deutch rendező szakítani akart ezzel a dologgal. Hiába kérte fel az első rész íróját, Mitchell Kapnert, hogy alkosson megint felejthetetlen gegekből álló vicces csokrot, ez most nem ment neki annyira. Az előző rész szereplőgárdájából ugyan itt van mindenki, kivéve Michael Clarke Duncant, de az összhatás így is pőrébb. Rengeteg baromságot halmoztak fel erre a másfél órára, ami rendben is lenne, ezek azonban nem szólnak akkorát, mint ahogy azt várná az ember. Matthew Perry továbbra is hülye, és ugyanolyan kiválóan játszik, mint kopaszodó kollégája, Bruce Willis. Viszont Oz figurája a végletekig le lett butítva. Ezalatt értem azt, hogy nem képes bemenni egy ajtón úgy, hogy ne fejelné le a félfát, vagy ne borítaná fel a fogast szerencsétlen. Eddig is béna volt szegény, de ez már kész zárt osztály.

Az eseményszál annyi, hogy Jimmy inkább már a pulykát tölti, nem a Berettát és ennek neje, Jill egyáltalán nem örül. Oz feleségét meg elrabolja Lazlo Gogolak (a szénné maszkírozott Kevin Pollak) a magyar maffia donja. Nincs más hátra, indulás Cynthiáért és a temérdek Gogolak-vagyonért. Hát igen, ennyi lenne a forgatókönyv, bár az alkotók szántak pár csavart és fordulatot, de azok is rosszul és erőtlenül lettek tálalva. Gondolok itt a nagyon felesleges „Ő az apám" beszólásokra. Bár vannak azért arany pillanatok, ezek közé tartozik Willis alsó fele, Matthew-val közös lerészegedése és másnaposkodása az ágyban. Kemény kis marhulás lett ez a film, minden hátránya ellenére is. Inkább azt mondom, hogy elfogult vagyok, és mindennél jobban szeretem, ha egy folytatás megfejeli az előzmény érdemeit, de berögződésem áldozatává nem vált e film. Ha azon kapod magad, hogy megállás nélkül folyik a könnyed a röhögéstől, ne lepődj meg, mert jó úton jársz. Elsőrangú szórakozás egy borgőzös éjszaka előtt és után is.

Hörgő

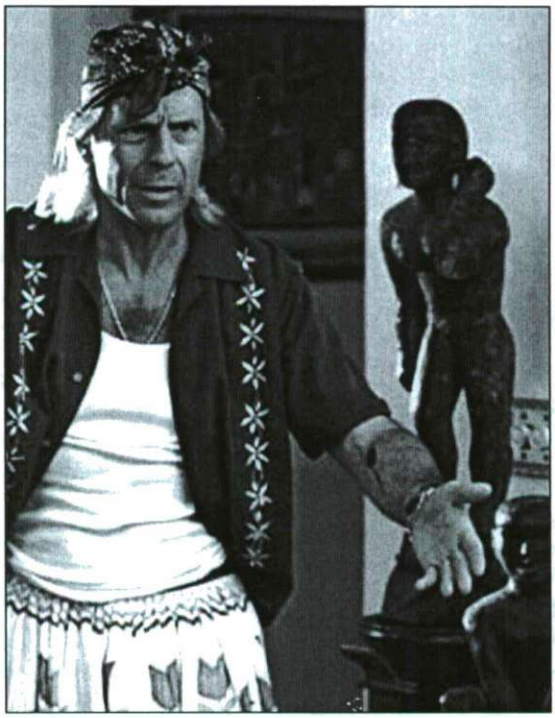

ÉRTÉKELÉS: *80%*
RENDEZŐ: *Howard Deutch*
ÍRTA: *Mitchell Kapner*
JÁTÉKIDŐ: *98 perc*
SZEREPLŐK: *Bruce Willis, Matthew Perry, Natasha Henstridge, Amanda Peet, Kevin Pollak*

WWW.JGYTF.HU

A falu

Nehéz helyzetben van a néző és a kritikus is eme film tárgyalásakor. Hogy miért is? Figyeljetek csak! Előre leszögezem, hogy minden értelmes és érzelmes embernek látnia kell legalább egyszer. Nem popcorn-mozi, az biztos. Blackie kollégámmal már régóta éheztünk egy jófajta belezős, rettegős, misztikummal bőven nyakon öntött thrillerre, amit bizonyos értelemben meg is kaptunk. Ám ha így definiálnánk ezt a filmet, már indulhatnánk is leadni a press kártyánkat a szerkesztőségbe. Ezt az örömet nem adjuk meg sem nekik, sem nektek... He-he.

Szóval nem egy tucathorrorral van dolgunk, ellentétben az előzetesekkel, amelyek nagyon félrevezetősre sikeredtek. Bár lehet, hogy én is így reklámoztam volna, de legalább többen látták, mintha a film eredeti mondanivalójáról készült volna el az ismertető. M. Night Shyamalan rendező filmjei (*Sebezhetetlen, Hatodik érzék, Jelek*) mindig is megmozgatták az ember legmélyebb gondolatait, most sincs ez másképp.

A történet egy kortalan közösségről szól, akik egy erdő melletti faluban élik mindennapjaikat. Életük szerves része a félelem. Félelem az ismeretlentől. Félelem az erdőben lakozó idegen lényektől. A szabály egyszerű: a sárga szín taszítja a borzalmas szörnyeket, a piros vonzza. Idilli nyugalmuk csak látszat, hol földöntúli hangok zavarják meg a csendet, hol a harang kolompolása fagyasztja meg a vért az ereikben. Mert tudják, hogy ha az megszólal, senki sincs biztonságban. Lucius Hunt nem elégszik meg az ottani élettel, ő a saját értékeit követi, nem a közösségét. Gyengéd érzelmek kötik Lucius-höz Ivy-t, a falu vezetőjének vak lányát, aki látja embertársai érzelmeit (auráit). Kettejük ártatlan és erős kapcsolata képezi a cselekmény egyik fő szálát. Ők tudni akarják, hogy mit rejt a falut körülölelő titokzatos erdő.

Megindítóan szép képek és színek teszik felejthetetlenné a tudatlanság e misztikus homályát. Rengeteg apró jel van beleszőve a sztoriba, amik csak később vagy második nekifutásra tűnnek fel. A film egy kisgyerek temetésével kezdődik, ahol a sírkőre az 1890-1897 felirat van vésve, ami igazán a film vége felé döbbenti meg az embert. Ennél többet nem akarok elárulni, mert egészében szép a tükörkép, amit mi, emberek tartunk saját félelmeink elé...

Hatalmas zenei megoldások kísérik végig a hátborzongató történetet, egy perc nyugalmat sem adva hallójáratainknak. Másodjára végignézve talán még jobb, mint elsőre, mert akkor érti meg az ember minden egyes mondat és pillantás valódi értékét. Például: gondoljunk csak bele, hogy Ivy egyetlen szörny előtt sem volt annyira esendő, mint az erdei járőr előtt, aki puszta jóindulatból segít a lánynak. Cimborám, Blackie fogalmazta meg kitűnően: „Egy biztos: erdő a Blairwitch project óta nem volt ennyire nyomasztó."

Az igazat megvallva nem láttam még rendezőt, aki a nappali természetet ilyen félelmetesen tudta volna megkomponálni. Kérem szépen, ez nem horror és még csak nem is thriller! Ez egy gyönyörű szerelmi dráma a reményről, az emberi természetről és világról, amiben mi is élünk. Mindenkinek van egy saját kis faluja, ahová elmenekülhet szörnyei elől, és mély dicsőséggel kijelentheti, hogy „hatalmasak vagyunk arra a korra, ami megadatott".

Blackie & Hörgő

ÉRTÉKELÉS: *98%*
RENDEZŐ: *M. Night Shyamalan*
ÍRTA: *M. Night Shyamalan*

JÁTÉKIDŐ: *108 perc*
SZEREPLŐK: *Bryce Dallas Howard, Joaquin Phoenix, William Hurt, Sigourney Weaver*

Jancsó Miklós megmondta

„Nekem azt szokták mondani, hogy igen, te kultúrát csinálsz, de a filmjeidet nem nézi senki."

Közel 150-en hallgatták meg október 21-én délután Jancsó Miklós filmrendező véleményét napjaink kultúrájáról az MTA szegedi székházában. A „mester", Nyemcsók Éva újságíró (Délmagyarország) kérdéseire válaszolva világosította fel a világ butulásáról a főként hallgatókból, fiatalokból álló tömeget.

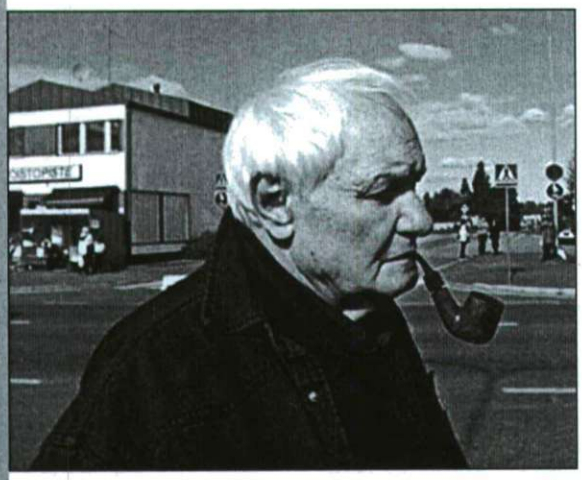

Már az előadás kezdete előtt negyed órával megtelt az emeleti kis terem, ahova az Eötvös József Szabadelvű Társaság várta vendégeit a „Butul a világ?" című előadásra. Dr. Kenyeres Lajost, az est szervezőjét, elmondása szerint meglepte a nem várt tömeg:

„Tényleg lasszóval kell fogni az embereket, és nekem egyébként nem is titkolt célom volt, hogy mivel Szeged egy egyetemi város és 27 ezer egyetemistája van – általában van egy törzsközönségünk, ami olyan 10-15 ember és erre rárakódik valamennyi - most megpróbáltuk azt, hogy rengeteg plakátot szétszórunk a menzákon, kollégiumokban, ahol csak lehetséges, és úgy néz ki, ez most bejött. Nem számítottam ekkora létszámra. 116 szék volt a teremben, de 130-an kényelmesen beférnek. Ennek ellenére még a folyóson is álltak, ez nagy siker. Tényleg nem gondoltam, hogy ilyen sokan jönnek, és nagyon boldog vagyok emiatt."

Ennek ellenére nem hiszem, hogy minden jelenlévő tudta, ki is az a Jancsó Miklós, amikor megérkezett a székházba. Dr. Kenyeres Lajos pedig csak megerősített ebben:

„Rákérdeztem nagyon sok embernél, hogy egyáltalán a Jancsó név mond-e nekik valamit, nem volt nagyon magas százalék, akiknek ez egy konkrét dolgot jelentett. A fiatalok között volt, aki ismerte, de nem kevés volt az, aki nem."

Azért biztos vagyok benne, senki sem bánta meg, hogy ellátogatott a beszélgetésre. Különös és érdekes hangulatú előadás volt, és akiknek nem jutott ülőhely, remélem, azok sem bánták meg, hogy szakítottak egy kis időt Jancsóra. A „mester" a tőle megszokott fekete ruhában érkezett a helyszínre, és bár az arcán lévő sötétes karikák és ráncok arról árulkodtak, hogy bizony ő is halandó, volt valami természetfeletti a kisugárzásában. Egyszerre volt misztikus, bölcs, természetes, és az utca embere is.

A filmrendező teljesen hétköznapi arcát mutatta mindenkinek. Nem volt rest használni a már hétköznapjaink elengedhetetlen részévé vált trágár kifejezéseket, épp ahogyan görög, római történeteket, latin idézetek sem. A beszélgetés az újságírónővel kicsit ugyan vontatottan indult, és nem mindig témába illő, vagy érdekes kérdés hangzott el (az információhiányról nem is beszélve), mégis remek kapcsolat, jókedvű légkör alakult ki a hallgatóság és a pódiumi asztal mögött ülők között. Ez leginkább akkor látszódott, amikor Nyemcsok Éva azzal kapcsolatban kérdezett, hogy a média, az emberek igényei leginkább a „bugyirock"-ra és a valóságshowkra korlátozódnak-e. (A „bugyirock" szónak nagy sikere volt a fiatalok körében, akikről azt kell, hogy mondjam, néha nem igazán érett egyetemistaként viselkedtek. Butul a világ?) Jancsó erre néhány mondatban azt válaszolta, hogy a Lagzi Lajcsi és a bulvárműsorok igenis kellenek a népnek, a nagy többség ezt szereti. Mert, a médiumok „...arra számítanak, hogy az emberiség nagy része nem gondolkodik". És ez így is van. (A manipuláció nagy úr!) A beszélgetés fő fonalának lényegében e kérdés körül kellett volna bonyolódnia, ami nem igazán valósult meg, viszont a kultúra hanyatlására, a közszolgálati médiumok egyre rosszabb helyzetére is kitért. Ám felmerülhet bennünk a kérdés, amit az ismert rendező fogalmazott meg. „Az én pénzemért miért kell azt csinálni, amit ők akarnak?... Nyugodtan csinálhatnának a mi pénzünkön egy közszolgálati műsort." Ám a szervező szerint a közszolgálatiság sem biztos orvosság a kulturális hanyatlás ellen:

„A közszolgálatiság hátrányait nem nézik. A szocializmusban 120 ezer példányba adták ki Illyés Gyulát. Nem tudom, hogy elolvasták-e annyian, de ott fejleszteni akarták a szocialista kultúrát. Erről az a vicc jut szembe, amikor átsegítik a vak nénit a zebrán, amikor nem is akart átmenni. Nos, a szocializmus átsegítette a kultúrát,

beültették az embereket a színházba, és lehet, hogy tetszett is néhánynak, amit látott. De bizony ennek a rendszernek az erkölcsi alapja azért elég ingatag volt, nem az én dolgom persze eldönteni mindezt. Napjainkban már ez nem így működik, sokkal érdekesebb és szabadabb a kulturális élet."

Jancsó Miklós több szempont alapján is kifejtette véleményét a kultúráról, sokszor hangzott el tőle, hogy „elnézést, én sokat fecsegek", amit azt hiszem, senki sem bánt. A beszélgetés végén, mint mindig, lehetőséget kaptak a jelenlévők arra, hogy kérdéseket tegyenek fel a filmrendezőnek. Sajnos, úgy érzem, kevés ember volt, aki értette az előadás lényegét, és sok idő telt el teljesen más témák feszegetésével. Felmerült például egy kérdés arról, hogy Jancsó miért vett részt a tavalyi Kendermag-tüntetésen, és lerágott csont került a kutyák elé. (Érthetetlen volt, miért nem fogják fel a kábítószer ellen tiltakozók, hogy a tüntetés nem azért volt, hogy legalizálják Magyarországon a drogot, hanem hogy kiálljon azok mellett a fiatalok mellett, akik már kipróbálták a marihuánát és egész életükre viselniük kell a következményeit kamaszkori kíváncsiságuk.) Miután mindenki túltette magát a drogproblémákon, közel másfél óra után eljutottunk ahhoz a témához, ami az egész előadás folyamán hiányzott. Egy hallgató megkérdezte a „mestert", arról, hogy hogyan telnek a napjai, milyen az egészsége, és egyáltalán hogyan él mostanában. A teremben feloldódott a hangulat, és Jancsó néhány mondatban elmesélte, hogy leginkább álmodozással telnek a napjai, végül mondandóját egy Zrínyi Miklós idézettel zárta: „Jó szerencsét, semmi mást!". Nagy tapssal ért véget az előadás, bár sokan nem maradtak a végéig. Azt hiszem, dr. Kenyeres Lajostól mindenképpen jó ötlet volt, hogy Jancsó Miklóst meghívta erre a beszélgetésre. Arra a kérdésemre, hogy honnan jött az ötlet, így válaszolt:

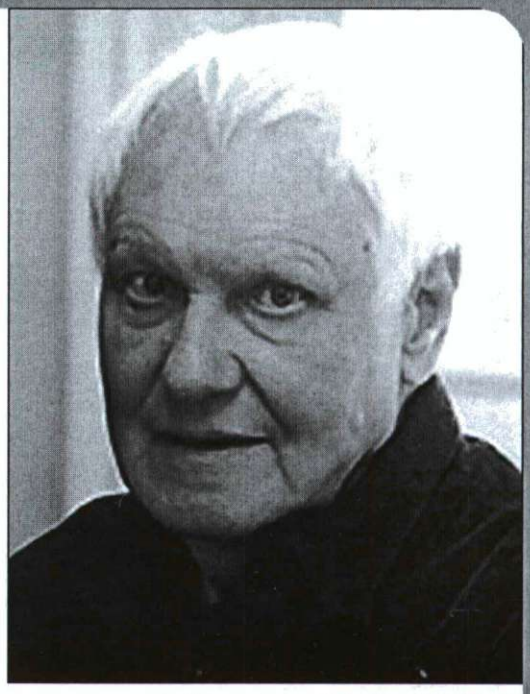

„Az Eötvös József Szabadelvű Társaság 1999 óta működik. Az én fejemben fogalmazódott meg, hogy az ország legjobb elméivel az aktuális társadalmi, politikai, pszichológiai, gazdasági problémákat meg lehetne beszélni egy-egy előadás keretén belül. Vidékre is szerettük volna meghívni azokat a liberálisan gondolkodó embereket, akik a 20. században tevékenykedtek, vagy szerepformálói voltak a 20. századnak. Próbáltunk olyan érdekes témákat keresni, ami az emberek többségét érdekli: ebben volt egy kulturális vonal és innen jött az ötlet, hogy Jancsó Miklóst hívjuk meg. Azért, mert gondolkodása, életútja és az, amit ő képvisel, nagyon liberális."

Jancsó Miklós a beszélgetés után osztott néhány autogramot. Amikor már kiürült a terem, az egyik „lelkes rajongó" is megkérte, hogy írjon a füzetébe ...másfél órás előadás után, odalépett a „mesterhez" és végig arról faggatta, hogy „a Kispál és Borz-ból az Andrist mióta ismeri a Jancsó úr", és hogy „mikor dolgozott velük", majd elragadtatva hallgatta, hogy mit mesél a zenekarról a filmrendező.

Ugye, kinek mi marad meg egy, a kultúra megmentéséről szóló előadásról, és „mellesleg" Jancsó Miklósról...

Major Zsuzsanna

A temetetlen halott

Mészáros Márta filmje kiválóan ábrázolja az '56-os forradalmat és az utána következő durva kommunista uralmat. Remek alkotás hazánk egyik legsötétebb korszakáról, ahol nehéz volt az embernek szeretteihez, a hazához hűnek maradni és nem is sikerült mindenkinek.

A film gerincét az egykori miniszterelnök meghurcoltatása majd börtönbéli szenvedése képezi. Korabeli felvételek és korhű képek teszik néha dokumentumfilm jellegűvé az alkotást, melyben a múlt mellett a jelen is szóhoz jut. A jelenből indulva jutunk el a múlt gödrein keresztül végül ismét a jelenhez, de természetesen a legnagyobb hangsúlyt az '56-os forradalom és az azt követő megtorlások ideje kapja.

Nagy Imre alakjának megismeréséhez és döntéseinek okához jó alap az alkotás, de messze nem lehet teljes és a rendezőnő nem is törekedett a teljes életpálya bemutatására, csak szigorúan az utolsó három évre.

A korabeli Kádár-felszólalások adják meg igazán a film hangulatát, és tükrözik az '56-os forradalmi Magyarországot.

WWW.JGYTF.HU

Érzések látványa

Az improvizációs színház egy olyan színház, ahol nincsen előre megírt darab, szövegkönyv, koreográfia. A néző maga írja helyben a művet – definiálta nekem még régen egy ismerősöm az improvizációs színház fogalmát.

– Most akkor mi van? – kérdeztem – Valaki eljátssza nekem azt, amit én korábban csináltam?

Nem értettem, sőt el sem tudtam képzelni, hogyan is működhet ez a különleges színház, de felcsigázta az érdeklődésemet. Így aztán örömmel pillantottam meg az őszi kultfeszt kínálatában a Diákcentrum előadását. A megjelölt időpontra dugig megtelt a Millenniumi Kávéház piciny terme. Az emberek hirtelen elcsendesültek, az előadás elkezdődött, én pedig megvilágosodtam – a rövidke darabok nem azt mutatták meg, amit tettünk, hanem amit éreztünk, miközben tettük. Az egész előadás kulcsfigurája a játékmester volt, aki meghallgatta a sztorit, aztán kérdéseivel, beszélgetés útján megpróbálta az esemény lélektani részét kidomborítani. És ettől kezdve a színészeken volt a sor, akik megértvén a történet lényegét, egy az egyben képesek voltak megjeleníteni az eseményhez fűződő élményt. Innentől pedig az egész színház egy különös atmoszférát öltött. Bár nehezen kezdtek mesélni az emberek – hiszen nem könnyű idegenek előtt megnyílni – a végére mégis lett valami misztikuma, ahogyan az ember látta megelevenedni az érzéseit. Az érzéseit, melyeket gyakran leírni is nehéz. A jelenetek alig voltak egy percesek, ennek ellenére teljesen belefeledkeztek a nézők, hogy aztán a játékmester csengője új mesét keresve megtörje az ámulatot...

Katona Miklós, a Diákcentrum tagja lelkesedéssel számolt be arról, hogy kezdeményezésük egyedülálló Szegeden. Bár az ország más területén, többek között Budapesten már régóta léteznek ilyen társulatok, itt még eddig nem volt. Az ötlet Szécsi Tibor fejéből pattant ki, aki maga köré gyűjtve a Diákcentrum önkénteseit megszervezte és felkészítette a társulatot. A millenniumi szereplést megelőzően már két sikeres fellépésen is túl voltak. Amúgy eme színház gyökerei egy Moreno nevű szocio-pszichológushoz köthető, aki utcagyerekekkel adta elő az első darabot.

Lehet-e próbálni egyáltalán ezt a művet?

A társulat 2-3 havonta jön össze egy hétvégés képzésre. Ilyenkor a szereplők saját élményeiket mesélik és játsszák el. Az érzések, történetek bemutatására „sablonokat" használnak: paletta, ambivalencia, folyékony szobor. Nincsenek kiosztott, vagy egyénre szabott szerepek. Mindenkinek el kell tudnia játszania bármilyen hangulatot. Ehhez azonban a színésznek képesnek kell lennie a spontaneitásra, könnyedségre, és nagyon jó önismerettel kell rendelkeznie.

Mégis mit akartok elérni ezzel az embereknél? Provokálni őket?

Azt szeretnénk, hogy aki eljön, tudatosabban tudjon magával foglalkozni, jobban átlássa a problémáját. Manapság nagy gond, hogy a rohanásban pont magunkkal törődünk a legkevesebbet. Stresszelünk, idegeskedünk és a gondok megoldatlanul halmozódnak a lelkünkben. Az improvizációs színház mellett ezt a célt szolgálja a láthatatlan színház is. Itt is az a lényeg, hogy az ember önmagára koncentráljon. Ehhez bekötjük a látogató szemét, ezzel megszűnik a külvilág, és az egyén csak magára figyel. Ezek után sokféle ismerős vagy ismeretlen élménnyel találkozik egy kicsit más módon, más jelentéstartalommal, és a végén beszélgetünk vele, mit váltottak ki belőle az átéltek. Ennél a színháznál az egész társulat egy emberre figyel, valójában is a résztvevő van a középpontban.

A Diákcentrum láthatatlan színháza leveszi műsoráról az eddigi darabot, és új darabbal rukkolnak elő az Egyetemi Tavaszi Fesztiválra. Az improvizációs színház viszont – bár az időpont, helyszín bizonytalan – a jövőben is tart előadást. Én mindenesetre biztos ott leszek, ugyanis velem az történt egyszer, hogy...

Dévényi Dia

Túrós csusza és Hungaroring

Ha nem felejtettem el számolni, akkor azok, akik idén érettségiztek, és gólyaként kezdik meg (többek közt a JuGyun is) főiskolai tanulmányaikat, 1986-ban születtek. Legalábbis javarészük ebben az évben látta meg a napvilágot. De vajon tudjátok, hogy mi is történt ebben az évben? Sorozatunkban visszatekintünk, és körüljárjuk a fontosabb támpontokat: szemezgetünk a történelem, a zene, a divat, a tudomány témaköréből, és még jó néhány témánk lesz, ami nosztalgiázásként sem utolsó az idősebb generációnak.

Mexikó

A magyar válogatott utolsó vb-részvétele, amelyen sikerült egy hatgombócos szovjet fagyit begyűjteni a túros csuszától legyengült aranylábúaknak. A versengés az argentinok sikerével zárult, akik egy felejthetetlen mérkőzésen 3-2-re győzték le az NSZK válogatottját.

A világbajnok argentin csapat tagjai: Sergio Batista, Ricardo Bochini, Claudio Borghi, José Luis Brown, Jorge Burruchaga, Nestor Clausen, José Luis Cuciuffo, Hector Enrique, Oscar Garre, Ricardo Giusti, Diego Maradona, Julio Olarticoechea, Pedro Pasculli, Daniel Pasarella, Nery Pumpido, Oscar Ruggieri, Carlos Tapio, Marcelo Trobbiani, Jorge Valdano.

Gólkirály: Gary Lineker (angol) 6 gól.

Hungaroring

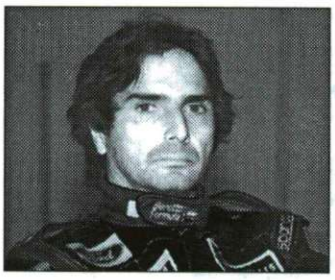

Ebben az évben adták át a mogyoródi Forma1-es versenypályát. A versenypálya rekordidő, nyolc hónap alatt készült el. 1985. szeptember 10-én írták alá a szerződést, október 1-jén kezdődtek meg a munkálatok, majd 1986. március 24-én a Drapál Emlékverseny kapcsán avatták fel a Hungaroring versenypályát. Az első Forma 1-es futamot 1986. augusztus 10-én rendezték a pályán, melyen első helyen *Nelson Piquet-t* intették le a fekete-fehér kockás zászlóval, ám az év végén *Alain Prost* örülhetett a legjobban.

Kézilabda

Ebben az évben született a magyar kézilabda válogatott eddigi legjobb vb-helyezése. Svájcban az együttes ezüstérmes lett úgy, hogy Svédországot, Dániát, Algériát, Izlandot, Romániát és Koreát is legyőzte, s csupán a döntőben szenvedett vereséget Jugoszláviától. Az All-Star csapatban helyet kapott a Pick Szeged jelenlegi edzője: Kovács Péter, aki 45 találatával a vb negyedik legjobb góllövője volt.

Magyar foci

Az 1985-86 os Nemzeti labdarúgó bajnokságot 6 pontos fölénnyel a Bp. Honvéd nyerte a Pécsi MSC-t megelőzve. 16 csapat játszott oda-visszavágós rendszerben, a győzelemért 2 pont járt. A végeredmény: 1. Bp. Honvéd, 2. Pécsi MSC, 3. Rába ETO, 4. Zalaegerszeg, 5. Ferencváros, 6. Videoton, 7. MTK-VM, 8. Tatabánya, 9. Vasas, 10. Haladás, 11. Újpesti Dózsa, 12. Békéscsaba, 13. DMVSC, 14. Siófok, 15. Csepel, 16. Volán

A kupagyőzelmet a Vasas szerezte meg

Feng Shui

Hogyan rendezzük be lakásunkat?

„A Feng Shui a tökéletes hely meghatározásának a művészete lett, megnyitotta az Univerzum titkait, s ezzel kulcsfontosságúvá vált az örökké változó környezet megértésében."

Szilvásy Judit

A Feng Shui feladata egészségesebb, harmonikusabb lakó- és munkakörnyezet kialakítása, ami előmozdítja a jó egészséget és a jólétet, bőséget biztosít a család számára. Lényege tulajdonképpen az, hogy környezetünket és a tárgyakat, amik körülvesznek bennünket, harmóniába hozzuk magunkkal. Ezáltal javíthatunk életminőségünkön, befolyásolva az energiákat, amik segítségével sikeresek, vagy még sikeresebbek lehetünk.

A Feng Shuit a „térrendezés művészete"-ként is szokták emlegetni. Nagyon fontos az, hogy egy olyan környezetet hozzunk létre, ahol jól érezzük magunkat, s ami a legkedvezőbb a harmonikus élethez, illetve a munkához.

Modern társadalmunkban egyre jobban terjed az elektromos berendezések (mikrohullámú sütő, televíziókészülék, számítógép) használata, s így egyre jobban hálózzák be házunkat elektromos vezetékek. Gyakran előfordul, hogy centiméterekre alszunk elektromágneses zavarokat keltő kapcsolóktól. Néhányan tapasztalták, hogy ha nem kapcsolják ki a közelben lévő mobiltelefonjukat, nyugtalanul alszanak. Légkörünk szintén tele van ártalmas mikrohullámú sugárzással, elektroszmoggal, s mindezek a káros sugárzások átjárják testünk auráját (energiamezőjét). Ez a természetellenes környezet befolyásolja érzelmi viselkedésünket, pszichénket, agyhullámainkat és egészségünket.

Mi a Feng Shui?

A Feng Shui szó szerinti jelentése: szél és víz. Más szóval: a környezet, és annak érzékelése. Valaha a Feng Shui gyakorlatát művészetnek és tudománynak tekintették a kínai kultúra kialakulásának idején, amikor az Ég és Föld erőinek még döntő befolyást tulajdonítottak az ember sorsának alakulásában. Az ember élete a föld termékenységétől függött (főleg a napsütéstől és a víztől), így korán elkezdték kutatni, hogyan tudnák kihasználni a természet jótékony energiáit. Bizonyossá vált számukra, hogy sorsuk szerencsés alakulásához olyan helyen kell lakniuk, ahol ezekkel az energiákkal összhangban tudnak élni és gazdálkodni. Céljuk a Menny, a Föld és az Ember közötti szent harmónia megteremtése, mégpedig otthonuk és gazdálkodásuk helyének jó megválasztásával. Így a földműveléssel foglalkozó kínaiak szokásaiból, hiedelmeiből és kultúrájából született meg a Feng Shui, a mai ember természettel szembeni kiszolgáltatottságának enyhítésére.

De a Feng Shui egyedül nem elegendő ahhoz, hogy sorsunkon változtassunk, hiszen nem csodaszer, hogy egyik napról a másikra megváltoztassa az emberek életét. Viszont általa kellemesebbé tehetjük lakókörnyezetünket, munkahelyünket, mert a jó energiákat fokozza, a rosszaknak pedig csökkenti hatását.

A Csi és a Sá

A Csi az életerő, életenergia, ami éltet minden élőt. A Csi az emberi szervezetben az energiapályákon keresztül áramlik, és ugyanez az energia kering a földben és a levegőben is. A kínaiak úgy tartják, hogy a lakás az emberi szervezet hasonmása, mivel bennük is ugyanaz a Csi kering. A bejárati ajtó a szájnak, az ablak a szemnek, a folyosók az artériáknak és a beleknek, a falak pedig a bőrnek felelnek meg. A Csi mozgása kanyargós, spirális mozgás (mint ahogy a tornádók, hurrikánok mozgása is, de a kagylók, csigák növekedése és a DNS-molekula is mind spirális). A Csi a Feng Shui elmélete szerint a „lehetőségeket" hozza be egy lakásba, s akkor képes megteremteni az ember jó közérzetét, ha a lakásban nyugodtan áramolhat és a hátsó ajtón vagy ablakon keresztül távozhat a szabadba.

A Sá huzatenergia, ami akkor keletkezik, amikor a bejárattal szemben ablak vagy ajtó van, mert ilyenkor felgyorsulva távozik a Csi. Ilyenkor az életerő nem kering a lakásban, az ott lakók fáradékonyabbak lesznek. Sá keletkezik a hosszú folyosókon is, ezt bútorokkal a két oldalán lassíthatjuk.

A Feng Shui nagy hangsúlyt fektet az élek hatásaira is, ami lehet egy szekrény éle, vagy akár egy épület sarka is. Ekkor vágóenergia keletkezik. Például, ha asztalsarokra ülünk, egy idő után kirekesztettnek érezzük magunkat a társaságból.

Feng Shui iskolák

A Feng Shui eredete 3 ezer évre vezethető vissza. Az évszázadok során különböző iskolái alakultak ki, amelyek kissé eltérően közelítik meg a témát.

A négy fő irányzat: forma iskola; tradicionális kínai iránytű iskola; BHS iskola (Black Hat School); intuitív iskola.

A BHS Iskola

Most a BHS Iskolát fogom bemutatni, mert ez a legegyszerűbb, így azoknak ajánlatos alkalmazni, akik ki szeretnék próbálni a Feng Shuit a lakásukban.

Mint említettem, ebben az esetben a főbejárat illetve a szoba bejáratának irányát kell alapul vennünk, majd az adott területet (legyen az egy lakás vagy csak egy szoba) kilenc életterületre kell felosztanunk (lásd: 1. ábra). Ez a Bagua térkép, a ba nyolcat jelent, a gua pedig irányt. Egy szoba bejáratának iránya mutatja meg a Bagua térkép felhelyezésének a módját, azaz a bejárati oldal mindig a Tudás, a Karrier vagy a Segítők területén van.

Gazdaság és siker	Hír és hírnév	Szerelem és házasság
Egészség és család	Központ föld	Alkotókészség és gyerek
Önművelés és tudás	Emberi kapcsolatok, karrier	Segítőkész emberek és utazás

1. ábra

A kínaiak felismerték, hogy a földön és a világmindenségben minden megfeleltethető az öt őselem valamelyikének. Ez az öt őselem: a fa, a tűz, a föld, a fém és a víz. Mind az öt elemi szimbólum sajátos energiákkal, jellemzőkkel és viselkedésmóddal rendelkezik. Mindegyik elemnek megvan a jellemző színe: fa – zöld, tűz – piros, vörös, föld – sárga, barna, fém – fehér, arany, ezüst, víz – sötétkék (esetleg fekete).

Ezt az öt elemet életterületekhez kapcsolták. A Bagua térkép kilenc területén az öt elem elhelyezkedése a következőképpen alakul:

Fa elem – egészség és család
Tűz elem – hír és hírnév
Föld elem – központ
Fém elem – kreativitás és gyerek
Víz elem – emberi kapcsolatok, karrier.

Ezeken a területeken az elem saját színét használjuk. Például: a bejáratnál a karrier részen a kéket használjuk erőteljesebben (kék függönyt, stb.)

A sarokterületek színeit a két szomszédos terület színei és azok keveréke határozza meg. Például a segítőkész emberek és az utazás színe a szürke, mert a két szomszédos szín a sötétkék, fekete (karrier) és a fehér (kreativitás).

JELKÉPEK, SZIMBÓLUMOK

Úgy is erősíthetünk egy-egy életterületet, hogy a lakás/szoba megfelelő részein az életterületre jellemző szimbólumokat helyezünk el. Például a karrier területére kirakhatunk vizet ábrázoló képeket, festményeket. A víz keltsen „élő" víz jelleget, éreznünk kell benne a mozgást, az életet. Alkalmazásával karrierünk előmenetelén lendíthetünk. A házasság és a szerelem területén helyezzünk el egy delfint, vagy egy azt ábrázoló képet, mert a delfin a szeretet jelképe, ezért párkapcsolatok megerősítésére használják.

TOVÁBBI SZIMBÓLUMOK:

Ló: a sebességet és a kitartást jelképezi, tehát általa kitartóak leszünk a munkában. Ha a hölgyek udvarlót szeretnének, tegyenek lovat ábrázoló képet vagy szobrot a lakás déli részébe, s ez segíti, hogy új kapcsolatot létesítsenek. *(Területe: hír és hírnév)*

Pillangó: az átalakulás, újjászületés szimbóluma. A boldog házasság szimbólumaként használják, ugyanis a színes pillangópár a boldog házasságot testesíti meg. *(Területe: házasság és szerelem)*

Denevér: a boldogság és a hosszú élet jelképe. A kerámiákon és a festményeken gyakran ötös csoportokban ábrázolják, az Öt Áldás (öregkor, gazdagság, egészség, erény és a természetes halál) szimbólumaként. Ez az Öt Áldás a kínai értelemben vett tökéletes boldogságot adja. *(Területe: egészség és család)*

Zsákos Buddha: anyagi helyzetünkön lendíthet, segít a boldog családi élet megteremtésében. *(Területe: gazdagság, siker)*

Kínai pénzek: ezek régi, kínai, kerek érmék négyzet alakú lyukkal a közepükön. Az aranyat jelképezik, így pénzügyeink javítását szolgálják. Az érméket piros fonallal azért kell összekötni, mert a piros szín a vér jelképe, így életet ad a pénznek, biztosítva azt, hogy soha nem lesz üres a pénztárcánk. Szerencsés pénzösszeállítás a három, hat, kilenc és a nyolc darabból álló pénzsor. *(Területe: gazdagság, siker és a központ területén a hat érme segíti a családfőt az anyagiakban)*

Bagoly: a tudásunk elmélyítését szolgálja. *(Területe: önművelés és tudás)*

Szivárványkristály: A sárga vagy fehér színű metszett kristály a vizsga eredményességét segíti, persze csak, ha tanulunk. Lehetőleg érje fény, hogy szivárványt varázsoljon. *(Területe: önművelés és tudás)*

Természetesen ez csak néhány példa, ezen kívül még nagyon sok szimbólum használatos a Feng Shuiban.

Végül fontos, hogy a Feng Shui alkalmazása előtt rendet teremtsünk, mert mint már említettem, a környezet hatással van az emberre. S a Feng-shui szerint nemcsak a belső pszichés állapotunk befolyásolja azt, hogy hogyan alakítjuk ki környezetünket, de a környezetünk rendje is visszahat ránk, ezért fontos, hogy törekedjünk rá, így harmonikusabbá tehetjük életünket.

Szél Adrienn

Kiválasztás

Adjon az ég
és szóljon az ágyúszó,
mi megosztja a ragyogást

/A hegedű már halott,
elvitte egy gránát az álmait/

Kik egykoron harcosok voltak,
most néma szellemek,
sóhajuk osztja a tagadást,
a pitbull folyton ölni kész,
olajos úton osztja a halált

Hiába emelkednek hangjai
a félelem gyermekeinek,
hiába vonul fel millió rettegés,
a kard lecsap, s újra ölni kész.
Átgázol mindenkin a "hős",
a világot megváltó álom hadúr
kinek mosolya hazugság,
ölelése méreg.

Cervantes harcosai hiába küzdenek
a malom mindenkit bedarál,
s mi utánuk marad Cola,
Nike és MacDonald's…

Alkatres

...

Ember vagyok, érző gépezet
Ember, ki még nem létezett.
Test vagyok, hús, vér, erek
Bennem életem tekereg.

Hinném, én vagyok a csoda!
Mégis él annyi ostoba,
Hogy várják, reménykednek,
Ha számba zablát vetnek,
Akkor majd én is behódolok,
De én vagyok olyan konok,
Hogy nem hagyom magam!
Működik még apró agyam
Benne zúgnak az idegek
Átjárják hosszú vererek.
Addig míg dobog az izom
Magamat kutyának nem dobom,
Hogy felfalja azt, mi vagyok:
Test, lélek, gondolatok.

Hát ne várja tőlem soha senki,
Hogy fejem meghajtom majd neki!
Derekam nem hajtom előtte!
Hátam nem tartom helyette!
Fogadjon el úgy, ahogy élek,
S higgyen, s én is remélek.
Aztán tudja meg végül,
Az én törvényem el nem évül...
Hagyjon meg önönmagamnak
Keményfejű nagy akaratnak.
Aztán majd a magányban,
Ismerjem, de ne utáljam,

Hogy gondolatok s lélek
Testem miatt elenyésznek.
Mert én is kőtáblára vésve végzem
És semmi leszek az ős egészben.

Raszkolnyikova

Ülök a buszon...

III. rész

Nos, megint eltelt két hét... újra utazni kell. Végre írtam magamnak egy új CD-t, van mit hallgatni. Ráraktam néhány új slágert, a Rammstein a legjobb. Állítólag marha vicces a klipje... de én nem nézek tévét. Igen, én elkövetem ezt a szentségtörést. Mert vegyük csak sorra: ez ugye az a kis doboz, amibe a halott filmeket temetik, ahogyan a híres producer mondta és mennek benne mindenféle sorozatok, valami szánalmas kerettörténettel és fogyatékos dramaturgiával. Állítólag sztárokat látunk, akiknek előbb-utóbb könyve jelenik meg vagy, ne adj' isten lemeze... Hát köszönöm, ebből nem kérek. És ezen még a leleményes magyar eufemizmusok sem segítenek: filmnek hívjuk a tv-filmeket, mintha azok volnának és zongorázásnak az ide-oda kapcsolgatást, ami a már teljesen leépült tv-függők fő foglalatossága. Persze lehet válogatni, ma már mindenkinek van személyre szabott csatornája, amit nézhet és elhiheti a hallottakat. Álhírek, álsztárok, áldokumentumok, PR-részleg, Bűbájos boszorkák, és csend és hó és halál.

b

Temetés

Elvakít az éj színe,
bezárva fekszek egy koporsóban,
dohos fenyőillat telít meg mindent,
s pihenek egy örök nyugalomban.

Nem érzem,
ahogy a hideg tél felsérti vértelen bőrömet,
ahogy a némaság örökre lezárja lila ajkaimat,
ahogy üveges szemeimbe a gyászlepel fodrai hullanak,
ahogy odafent lélekfájó könnycseppek zokognak.
Nem érzem, ahogy ereszkedek lefelé,
s zökkenve érkezek mozdulatlanná,
nem hallom az ásók fémes csendülését,
sem a rögök tompa puffanását.

Megszakadt hirtelen egy film,
s üres kockák lettek kihasználatlanok,
csak szürke képeket hagytam,
melyet majd néznek a haláltalanok.

Dulakh

Költők, alkotók ismert, és kevésbé ismert műveit adjuk közre Poetica rovatunkban. Szeretnénk, ha nem tűnne szerénytelenségnek az, hogy a mi írásaink, verseink sorában megjelennek e rangos műalkotások. Poetica rovatunk elindításában az a szándék vezérelt minket, hogy ezzel a gesztussal – mintegy a költészet, és az irodalom előtti fohgytás megnyilvánulásaként – emlékezzünk nagyjainkra, és mindarra, amit ők mondanak nekünk.

Leselkedő magány

És egyszer, tudom, te is elmégy
a nyughatatlan árnyak útján.
Mogorva lesz, üres és értelmetlen
A hóbaguggolt kis fagyos ház.

Tárva felejted az ajtót.
Küntről beszitál, borzongat a köd
s az esti szél bezúg, besír
a végtelen fjordok felől.

Egy elfelejtett képedet felakasztom a
deszkafalra,
örökmécsest gyújtok elébe…
És csöndesen a küszöbre ülök.

Dsida Jenő

Az itt közölt alkotás a szerző által használt eredeti helyesírás szerint olvasható.

Fotó: Váradi Péter Pál

Küldök Néked egy képeslapot. Nem is egyet, kettő t... Kármat. Sokat. Képeslapokat, lenyomatokat a tegnapról, a máról. Mindig járjuk az útjainkat, ponttól pontig, térben és időben, világokból, világokba. „Lélektől lélekig". Élmények mozaikjaiból kezd lassan derengeni az összhang, a látomások nyomaiban már ott van az Egész. A történések tanítanak, tükröt tartva mesélnek másokról, magadról. Minden teremtett csodára választ visszhangoznak a hegyek, vizek, házak, emberek, minden... Ezt az ezer tónusú jelenség-harangozást csak részekben, részeinkben élhetjük meg, de: megélhetjük. Megélt, vagy távol létező tapasztalások szólítanak meg e képeslapokon. Néked küldöm mindegyiket. Ha akarod, elolvasod őket, ha akarod nem.
Tudom, hogy ami meg kell, hogy találjon, úgyis megtalál.

November elsője, halottak napja. Amikor az ember újra ott lehet, ahol nemrégiben – úgy pár éo magasságában járt, már a régi színeknek újabb árnyalatokat adó szemlélettel néz körül. Valahogy semmi sem olyan éles, valahogy semmi sem olyan közeli, és mégis a távolba látás panorámája által kiszélesedetté válik. Az akkori fények most újra kísértenek, de eloarázsolódva a mában. Hozzáadódik a múlt jelen jövő hármasa, s ebben a kitágult időben újraértékelődik a pillanat megdönthetetlensége. Már semmi sem olyan szent és megismételhetetlen, mert Te magad látod, hogy ***az idő is képzelet csupán****. Az ember bárgyú játéka, amivel osztani tudja az örökkévalóságot, a végtelent. Erőltetetten széttagolja tegnapra, holnapra, és mára, hogy aztán üzött corpusként járja a hazatalálás nagy kálváriáját.*

Akik (nem) hisznek a megismétlődő pillanatban

Ezt érzem most minden pillanatban, ezt a különös szisziflszi drámát, hogy nemlétező köveket görgetünk, nemlétező hegyeken, és az illúziók harca skizofrén álmokat szül. Kivetített játszmákban kavargunk, s nézzük a maya-fátylán át ködölgő képeket, a képeken magunkat, és ***azt hisszük, hogy ezek mi vagyunk****. Nem mi vagyunk. Csak azt hisszük, hogy mi vagyunk. Azt sem tudjuk, hogy kik vagyunk... Úgy imbolygunk mint halottfakó lámpások az éjszakában, mint általunk a sírokra tett mécsesek. Mindenféle zsibvásárról összehordott élettelen fénycsinálók mellett gubbasztunk a sírok mellett, és félve gyűjtjük meg a gyertyát, mert rettegünk élettől, s halálától.*

Akik (nem) látnak a maya-fátylán túl

A temetők keresztjei láttán sokan elcsendesülnek, mások a földre rogynak, sírni kezdenek. Bizony sokan saját kis létük esendő sorsát siratják, gyarlóan meghajló gerincük ölelésében. ***Kevesek azok, akik ilyenkor megidézik az eltávozott igazi arcát.*** *Egyes mozdulatait, hangsúlyokat, ahogy bizonyos mondatokat mondott. Kevesek azok, akik a hideg sírok mellett is képesek látni a szép és nehéz életutak játszmáit, s felfedve ezek üzeneteit mennek tovább saját útjaikon. Mert túlságosan fájdalmas meglátni a mások és saját színműveiknek több felvonásos részeit, ahogy újra és újra ismétlődnek a be nem fejezett – be nem végzett – epizódok. Mi jó is van abban, hogy fájdalmak révén lásd meg, hogy mi micsoda volt az ő életében, akinek itt most gyertyát gyújtasz, s a magadéban, akinek majd egyszer gyertyát gyújtanak? Hacsak nem az, hogy vezérel egyfajta hitedhez hű őszinteség, és az eltemetett kincsek árán is tanulni akarsz.*

Akik (nem) tisztelik az eltávozottakat

WWW.JGYTF.HU

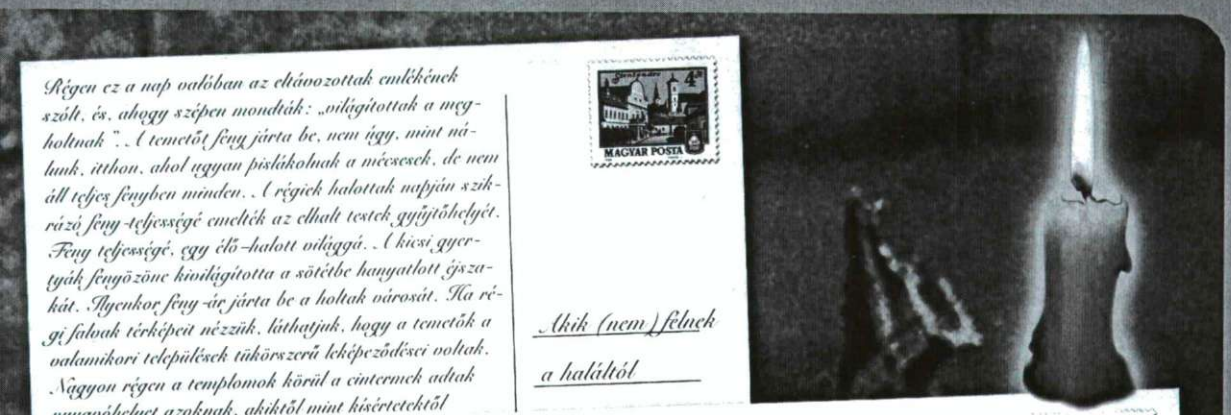

Régen ez a nap valóban az elhúnyottak emlékének szólt, és, ahogy szépen mondták: „világítottak a megholtnak". A temetőt fény járta be, nem úgy, mint nálunk, itthon, ahol ugyan pislákolnak a mécsesek, de nem áll teljes fényben minden. A régiek halottak napján szikrázó fény-teljességé emelték az elhalt testek gyűjtőhelyét. Fény teljességé, egy élő-halott világgá. A kicsi gyertyák fénygöbönc kivilágította a sötétbe hanyatlott éjszakát. Ilyenkor fény-ár járta be a holtak városát. Ha régi falvak térképeit nézzük, láthatjuk, hogy a temetők a valamikori települések tükörszerű leképeződési voltak. Nagyon régen a templomok körül a cintermek adtak nyugóhelyet azoknak, akiktől mint kisértetektől iszonyodunk ma. **Egyszer hallottam, hogy az ember attól fél, amit nem ismer.** A halált sem ismerik sokan, pedig ha ismernék, tudnák, hogy nincs is, egyszerűen a nem-létezésével létezik.

Akik (nem) félnek a haláltól

Most itt vagyok 500 km-re az otthonomtól, egy régies világ közepén, ahol az emberek még „világítanak" november elején, és lángukkal a „holtak" emlékének adóznak. Már a határt elhagyva tömegesen látom a magyar, német és számomra beazonosíthatatlan rendszámú autókat. Várják őket a kopott fémkeresztes templomocskákkal koronázott, románra kifacsart nevű falvak. A sírokat ugyanis rendbe kell tenni, hiszen nagy szégyenben marad az a család – ha idegenbe szakadt is – amelynek halottja elárvult a sírjára nőnő gaztól. Sokan a faluban élő idősebbnek fizetnek némi pénzt, hogy tartsák rendben a sírt. Némi pénz nekik, az ott élőknek egész vagyon, s tiszta szemük megrebben a lázán kezükbe nyomott pénz láttán. Kitetlenkednek egy pillanatra, hogy nem nézte-e el az adományozó egy nullával az összeget. Vagy kettővel. **Mert, akinek csak adni öröm, zavarba jöhet, ha az Élet megkínálja magával.**

Akik (nem) adóznak a holtak emlékének

Nagy, lázas készülődésben vannak, mindenki süt-főz, sürög-forog, mintha az elhúnyottakat is vendégül akarnák látni. Összegyűlik a család, és mesélnek. A messziről jöttek újra az otthoni kigtésre váltanak, és mozzanataik lassulnak, idegeik nyugovóra térnek. Elnyújtóznak az otthoni székeken, és összefolynak határok, ítéletek, személyazonosságok, anyanyelvek, vallások, viselkedéskultúrák. Mutatják egymásnak, nézegetik, hogy ki milyen szép virágot, koszorút hozott magával. Megfogadják, hogy bárhova is sodorja őket az élet, a szülőföldhöz szeretnének visszatérni a végső megnyugváskor. Ismerek egy fiút, aki a saját édesapjának földi maradványait csempészte ki a határon, hogy eltemesse őt a család saját sírhelyéhez a szülőfalubá. A „porból lettél porrá leszel"-misztériuma úgy kezdődött nálunk, hogy a súlyosan beteg édesapa hazaokhoz szokott lelke élve halt meg az itteni levegő fojtogatásától. Tiszta szive inkább meghasadt, mintsem felette volna az adok-kapok kapcsolatok törvényeit.

Akik (nem) haza térnek meghalni

Amikor érezte, hogy már csak napjai vannak hátra, magához hívta fiát, és tudtára adta, hogy nem otthon szándékozik meghalni. Hogy fájdalmas agóniája ne árnyékolja be családja házát, el fog menni otthonról a halál órájakor. Hasonlóan az idős székelyek elhúzódtak a messzi hegyekbe elpusztulni, hogy ne legyenek családjuk terhére. Visszaadták magukat az anyaföldnek. **„Porból lettél, porrá leszel."**. A fia nem hitt neki, hiszen szinte járni sem bírt már. „A Tiszába szórjatok, hátha eljusz a víz haza. Bár legjobb lenne, ha otthon temetnétek el." – mondta.
A család riadtan hereste két napig. Harmadik nap reggel a helyi újság címlapján láthatták viszont az édesapát, a férjet, a szerető társat, barátot a következő szöveg kíséretében: hajléktalan férfit találtak a Tisza-parton. A fiú az elhamvasztás után autóba ült, a csomagtartóba rejtve az urnát, neki indult a szerpentinekkel terhelt 500 km-nek. Megtartotta a szavát. Az édesapát eltemették. Néki is gyújtunk most gyertyákat, épp most tettem le a sírra egyet.

Akik (nem) értik a körforgások egyetemességét

Mega Ibolya a sztár

Az elmúlt évek sztárcsináló műhelyei kétségtelenül a kereskedelmi televíziók lettek, úgy szórják a sztárokat a tévéből az arcunkba, mintha muszáj volna. Kapunk tőlük dáridós-énekes, valóságsós-műsorvezetős, túlélős-boxolós hatalmasságokat, akik végleg beégtek tudatunkba és ott szaggatják agysejtjeinket. A Megasztár volt talán mindközül a legkevésbé szánalomra méltó próbálkozás, ahol – bár sajnos nem biztos, hogy valóban a legjobb nyer (hála a telefonos pénzbehajtásnak) – a legjobb 10 között már tényleg nehéz volt dönteni és ezt talán szakavatott zsűrinek kellett volna megtenni, nem a népnek.

Szóval minap az egyik megafelfedezett látogatott Szegedre, méghozzá a második helyen végző rekedtes agresszor, Oláh Ibolya. A bulvársajtónak napi megélhetést biztosító tiszadobi énekesnő első lemezének anyagával indult turnéra, melynek egyik állomása volt a JATE Klub.

A meglehetősen magas jegyár (1200 Ft) ellenére kígyózó sorok vártak a bejáratnál, ráadásul a buli pont a szünetre esett. Szerencsére a beléptetés gyorsan ment, problémamentesen zajlott, és a koncert elkezdésekor be is fejeződött egészen a program végéig, ugyanis a terem pillanatok alatt megtelt. A közönség egy része a nagyterem ajtaja mögül pipiskedve próbálta követni az eseményeket, de én rafináltan a kocsmai részen foglaltam helyett sörömmel egyetemben, és kivetítőn követtem az eseményeket tovább. Így volt alkalmam megfigyelni, hogy milyen széles skálán mozog a kíváncsiskodó rajongók életkora. Volt nagymama unokástól, apu anyustól, tinicsaj másik tini csajjal, magányos kandúrok szintén falkában, valamint kíváncsi egyetemisták szólóban és csoportosan egyaránt, ki hogy szereti... Kisebb csoportot alkottak az Ibolya vendég kitűzővel ellátott, feltehetőleg törzsrajongói és baráti gárda. Ők egy darabig próbáltak bent heringelni, utána a tágasabb előtérben folytatták a pörgést. Volt olyan is, akit enyhén kókadt állapotban, szabályosan kivonszoltak a benti présből egy kis pihenőre.

Mindenki Ibolyájáról is ejtsünk azért szót, hiszen ő volt a sztár ezen az estén, ahol miatta zsúfolódott be a tömeg a koncertterembe és egymás hegyén-hátán éltették. Rekedtes hangja megtöltötte a teret, de erősen látszott, hogy van még mit tanulni, mozgása kicsit töredezett volt és néha áramütésre gyanakodtam, de szemmel láthatóan egészségesen távozott a végén. Zenekarral érkezett szerencsére, sőt még Novák művészúr is elkísérte, és ha már itt volt, duetteltek egyet és még két önálló Kimnowak-slágerre is futotta az egyórás műsoridőből. Talán lehetett volna azért egy kicsivel többet is nyújtani, ha már ilyen sokan elfáradtak ide és végignyomorogták a produkciót. Mindenki Ibolykája is megizzadt rendesen ezen az igazi klubbulin és láthatóan jól érezte magát. Valószínűleg lesznek neki még ennél nagyobb fellépései jóval több emberrel, de az igazán nagyok mind azt vallják, hogy az ilyen bulik személyes hangulatához semmi se fogható, itt tényleg csak centiméterek választják el az előadót a rajongóitól.

Az mindenképpen örömteli, hogy a Megasztár felfedezettjei közül egyre többen jutnak el saját albumig, hiszen több tehetséges énekes kapott esélyt a televízió által. De talán az is elgondolkoztató, hogy nagyon sok olyan zenekar/előadó van Magyarországon, akik különböző tehetségkutató fórumokon már bizonyítottak, ám senki nem figyelt fel rájuk. Az is elszomorító, hogy nem tudunk a nemzetközi piacra igazi sztárt produkálni, maximum a kevésbé populáris műfajokban, amit persze nem szabad lebecsülni, sőt...

Mindenesetre én már azt a percet várom, amikor a csatornák nem öncélú felfedezéseket próbálnak tenni, hanem olyan előadóknak adnak szereplési lehetőséget, akik már bizonyították, hogy nemcsak azért érdekesek, mert az életük egy nyitott könyv és megélhetést biztosítanak a sajtónak, hanem azért, mert tehetségük nyilvánvaló és közönségük is van.

Jevgenij

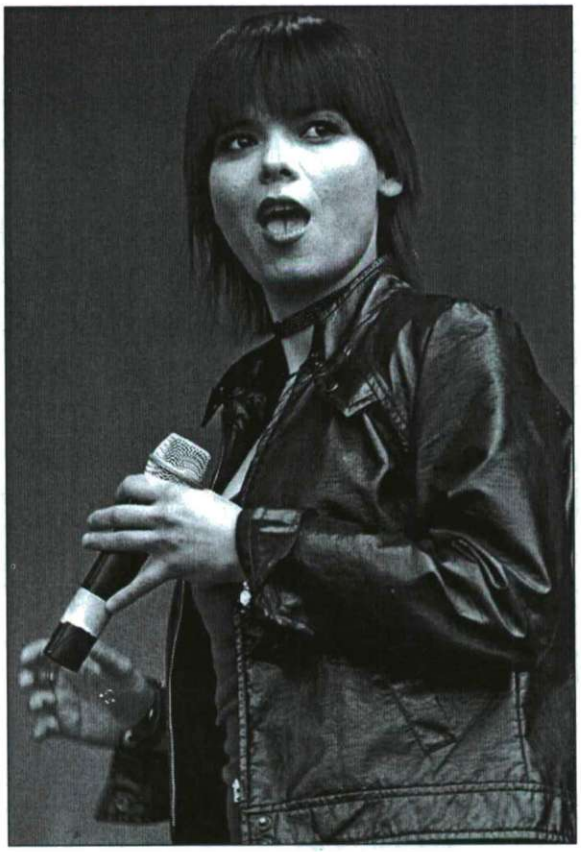

Fények és fiatalok

Elgondolkodtatok már azon, mi a fény? Mit jelent nekünk, embereknek? Esetleg ez is valami olyan dolog, amit csak akkor veszünk észre, ha nincs? A kérdést számtalan oldalról meg lehet közelíteni. A fény fizikai jelenség, mely apró részecskék sokaságából áll. De lehet színskála, ami tömény és dús jelentéstartalmú. A fény azóta létezik, mióta világ a világ. Már a Biblia is azt mondta: „Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet. A föld puszta volt és üres, sötétség borította a mélységeket. (...) Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A világosságot nappalnak nevezte el Isten, a sötétséget pedig éjszakának." Az ember azóta birtokolja fényt, mióta tüzet gyújtott, és ettől a pillanattól fogva védekezik a sötétség ellen. Alapjában véve nem szeretjük a sötétséget. Elijesztésére feltaláltuk a mécsest, a lámpást, az izzót, a fénycsövet... A fény számunkra a tisztaságot, szentséget, megváltást, szeplőtlenséget jelképezi. Úgy tartjuk, fényt látunk születésünk pillanatában, és halálunkkor is a hívogató fénybe lépünk. Életünk lángja a lélek... Vagyis a fény az egyik legkomplexebb fogalom...

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok fogalmazódtak meg a Rajz Tanszék legutóbbi kiállításának megnyitóján. 1884-ben Temesvár volt az első város Európában, ahol az utcai közvilágítást elektromos árammal biztosították. Ennek az eseménynek a 120 éves évfordulójára pályázatot írtak ki művészek számára a fény témakörében. A kiírás sikeresnek bizonyult, mivel eredményeként 120 műalkotás került kiállításra a temesvári Szög-art művészeti egyesület jóvoltából a tanszéken. A 120 munka 87 hivatásos képző- és iparművész kézjegyét hordozza. A kiállítás címe: FÉNY – Fizikai jelenség, művészeti motívum és jelkép. A szobrok, táblaképek, fényképek mind eme jelenségnek hivatottak hódolni. A fény számtalan „arcát" mutatják be: miként vetül az emberi testre, vagy éppen delíriumként tűnik fel a távolban; hol idegesítően vibrál aranyszínben és sárgában villódzva, máskor pihentető nyugalmat árasztva. Azok, akik még elcsípik a november 11-ig tartó tárlatot, kiforrott művészekkel találják szembe magukat.

Talán őket ellensúlyozhatná a Rajz Tanszéktől távolabb eső, Olasz Intézetben nyílt kiállítás, mely a szárnyaikat próbálgató, Lajtorja egyesület ifjú művészeinek adott otthont. A megnyitóra sajnos nem volt módom elmenni, de állítólag rendkívüli volt az érdeklődés. A picike bemutatóteremben egy gombostűt sem lehetett elejteni. Utólagosan megtekintve a kiállítást ezt el is hiszem. A munkák egyediek és fiatalosak. Tipikusan azokat a témákat ölelik fel, melyek minket érdekelnek: humor, játékosság, erotika, meg nem értettség, csodálni való világfájdalom stb. A kiállítók egy része Ipar-, illetve Képzőművészeti Egyetemen tanul vagy tanult. Őszintén szólva magam is meglepve fedeztem fel néhány egyetemi diplomamunkát. Az egyesületnek tulajdonképpen ez volt az első kiállítása, és sajnálatos módon egy hónapig sem volt nyitva (november 5-én már bezárt). Én azonban remélem, nem várat magára sokáig a legközelebbi. Addig is merem ajánlani a zimankós hideg ellen a jól fűtött kiállítótermeket, ahol a megnyitókon pogácsát majszolva, bort szürcsölve szívhatjuk magunkba a művészetet.

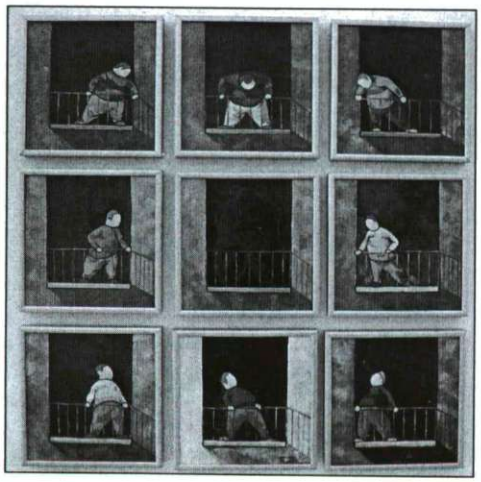

Dévényi Dia

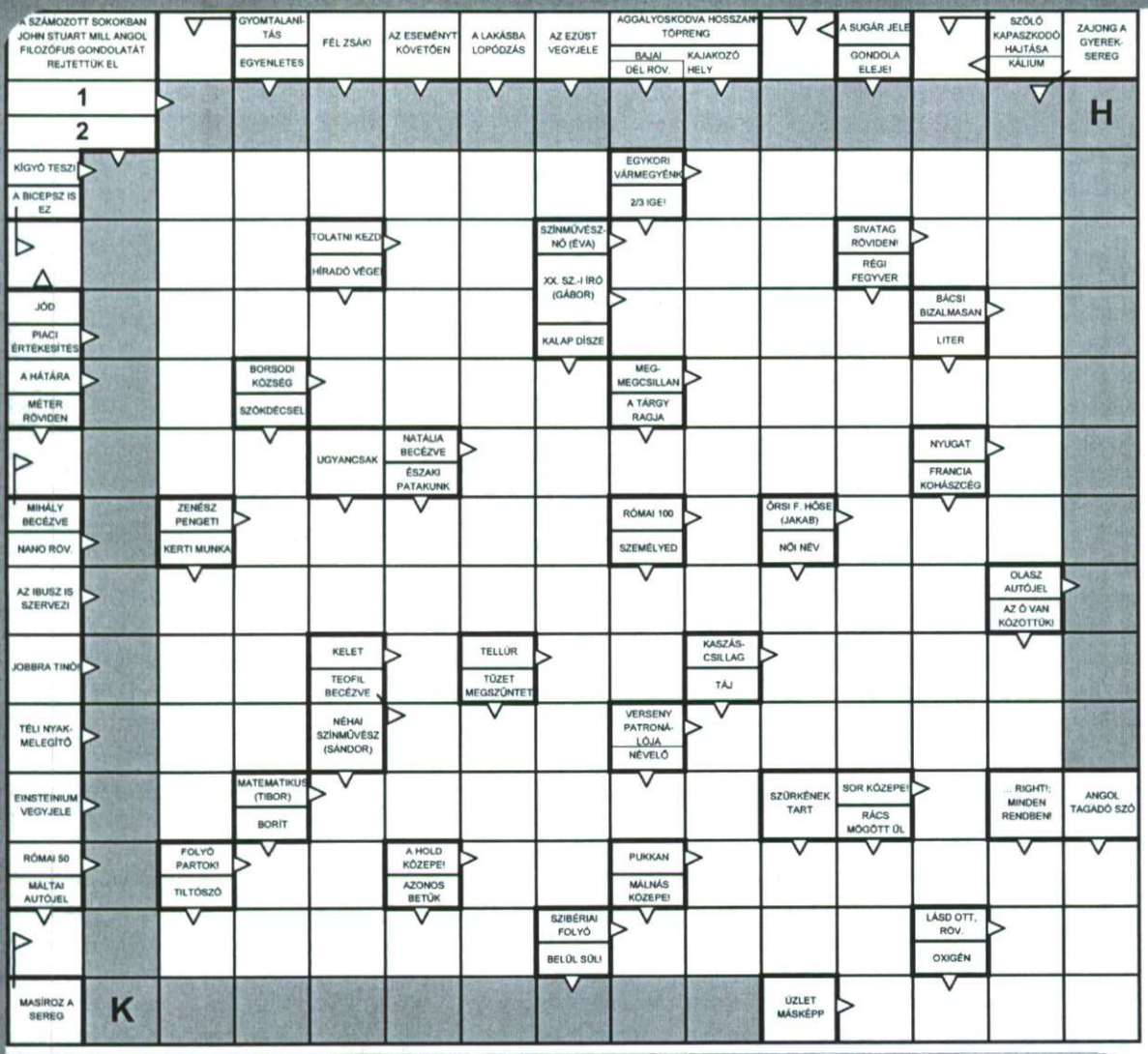

Októberi rejtvényünk helyes megfejtése: 1.: *Karinthy Frigyes*
2.: *A jövőbe látó kép;* 3.: Szomjúság
4.: *Álom;* 5.: *Pár ezer év*

Helyes megfejtőink: **Fekete Norbert** és **Mészáros Árpád Mihály.**
Nyereményeiteket átvehetitek a TŰ szerkesztőségében. Gratulálunk!

E havi rejtvényünk soraiban **John Stuart Mill angol filozófus gondolatát** rejtettük el.
A helyes megfejtők között 2x2 darab pizzajegyet sorsolunk ki.
Beküldési határidő: 2004. december 11.
A megfejtéseket a TŰ szerkesztőségébe várjuk!

eRtÉeLeS FiLmEs SzEriNtEm

- **telefonos zaklatós**
- **besokallós menedzseres**
- **ex-vietnámi alakulatos**
- **olajkútfúrós földetmegmentős**
- **kiásós feltámasztós**
- **káromkodós harlemos**
- **régi sorozat felújítós**
- **nácis megjavulós**

szerinTEm...

[Sólyomvári Noémi munkája]

[Ez nem fizetett hirdetés.]

[Béka Dizájn Stúdió 2004]

TALÁLKOZUNK DECEMBERBEN!

Szegedi Tudományegyetem Szabadidőközpont

JATE Klub

Szeged, Toldi u. 2. Tel: 62/420-445, fax: 62/544-056

2004. novemberi programajánlata

20. szombat 22 óra
MI-CSODA BULI DJ Almával

22. hétfő 21 óra
EFK-s BULI Házigazda: Mátrai Róbert
EFK-s tagságival ingyenes

23. kedd 10 óra
Társastánc tanfolyam

24. szerda 10-17 óra
Véradás
20 óra
KOMMUNIKÁCIÓS SZAKEST (Műsoros est vetélkedővel)
az SZTE BTK kommunikáció szakos hallgatóinak szervezésében
22 órától
HUBERTUS 33 PARTY - JATE BULI
A Nagyteremben DJ Alma, a kisteremben DJ Egon

25. csütörtök 21 óra
PÁL UTCAI FIÚK (P.U.F.) koncert
22.30-tól
STUDENT EST - újdonságok nosztalgiával DJ Varga B. László
A kisteremben Nosztalgiabuli Molnár Lajossal

26. péntek 19 órától
a Kávézóban Kő&Sambafriqua Club
21 óra
HEAVEN STREET SEVEN koncert
utána PARTY DJ FRASER-rel
Lézer: *Laserdesigner*

27. szombat 22 óra
80as party - New Wave zenék a múltból
Lemezlovas: Megyeri & Sokol
Nanoplex - Super8 mozi: O.C.
22 óra
A Kisteremben MI-CSODA BULI DJ Almával

29. hétfő 22 óra
ROCKBULI DJ Almával és DJ FRASER-rel

30. kedd 10 óra
Társastánc tanfolyam
20 óra
Tehetségkutató az SZTE EHÖK Rendezvényszervező Bizottsága szervezésében

2004. decemberi előzetes

1. szerda 17 óra
Európa Klub
21 óra
JOGÁSZ MIKULÁS BULI
A Nagyteremben DJ Alma, a kisteremben DJ Egon
Köszöntő ital: vodka-narancs
ÁJTK-s JATE Klub tagságival ingyenes.

2. csütörtök 21 óra
JUGYUS MIKLÓST VÁRÓ BULI
Házigazda: Varga B. László,
a kisteremben Nosztalgia Molnár Lajossal
Köszöntő ital: pohár Arany Ászok (éjfélig)
TÁK tagságival ingyenes.

3. péntek 19 órától
a Kávézóban Kő&Sambafriqua Club
21 óra
ANIMA SOUND SYSTEM koncert, Utány PARTY DJ FRASER-rel
Lézer: *Laserdesigner*

4. szombat 22 óra
MI-CSODA BULI DJ Almával

6. hétfő 21 óra
Félévzáró TTK-s EST, Házigazda: Mátrai Róbert
Köszöntő ital: vörösboros kóla (éjfélig)
TTK-s JATE Klub tagságival ingyenes

7. kedd 10 óra
Társastánc tanfolyam
18 óra
MUSIC CENTRUM HANGSZERBEMUTATÓ
Dystopia koncert

8. szerda 20 óra
CHRISTMAS PARTY - ANGOLOS SZAKEST
Műsoros est és vetélkedő az SZTE BTK angol szakos hallgatóinak szervezésében,
utána JATE BULI DJ Almával

9. csütörtök 21 óra
VINYIT (Vizsgaidőszak NYitó Iszonyatos Tívornya)
DJ's: Varga B. László és Molnár Lajos
BTK-s JATE Klub tagságival ingyenes

10. péntek 22 óra
PARTY DJ PALOTAI-val

11. szombat 22 óra
MI-CSODA BULI DJ Almával

16. csütörtök 21 óra
STUDENT EST Újdonságok nosztalgiával, DJ Varga B. László

18. szombat 22 óra
MI-CSODA BULI DJ Almával

23. csütörtök 21 óra
STUDENT EST Újdonságok nosztalgiával, DJ Varga B. László

Az SZTE - JATE Klub munkatársai kellemes karácsonyi ünnepeket kívánnak minden kedves vendégünknek!

25. szombat 22 óra
KARÁCSONYI MI-CSODA BULI DJ Almával

30. csütörtök 21 óra
STUDENT EST Újdonságok nosztalgiával, DJ Varga B. László

2004. december 31. szerda
21 órától 2005. január 1. 06 óráig
SZILVESZTERI JATE BULI
A Nagyteremben DJ Varga B. László, a Kisteremben DJ Immyboy
Tombola értékes ajándékokkal!

Az SZTE - JATE Klub munkatársai boldog új évet kívánnak minden kedves vendégünknek!

Koncertjeink élőzenei programok, a playback fellépéseket külön jelezzük.

Nyitva: hétfő, szerda, csütörtök: 9.30-04 óráig, vagy programzárásig; kedd, péntek: 9.30-24 óráig, vagy programzárásig, szombat: 22-05 óráig